

ПОЛИТИКИН

2

ДИНАРА

ГОДИНА

XXXII

1038

БРОЈ

19. XI 1971

ЗАБАВНИК

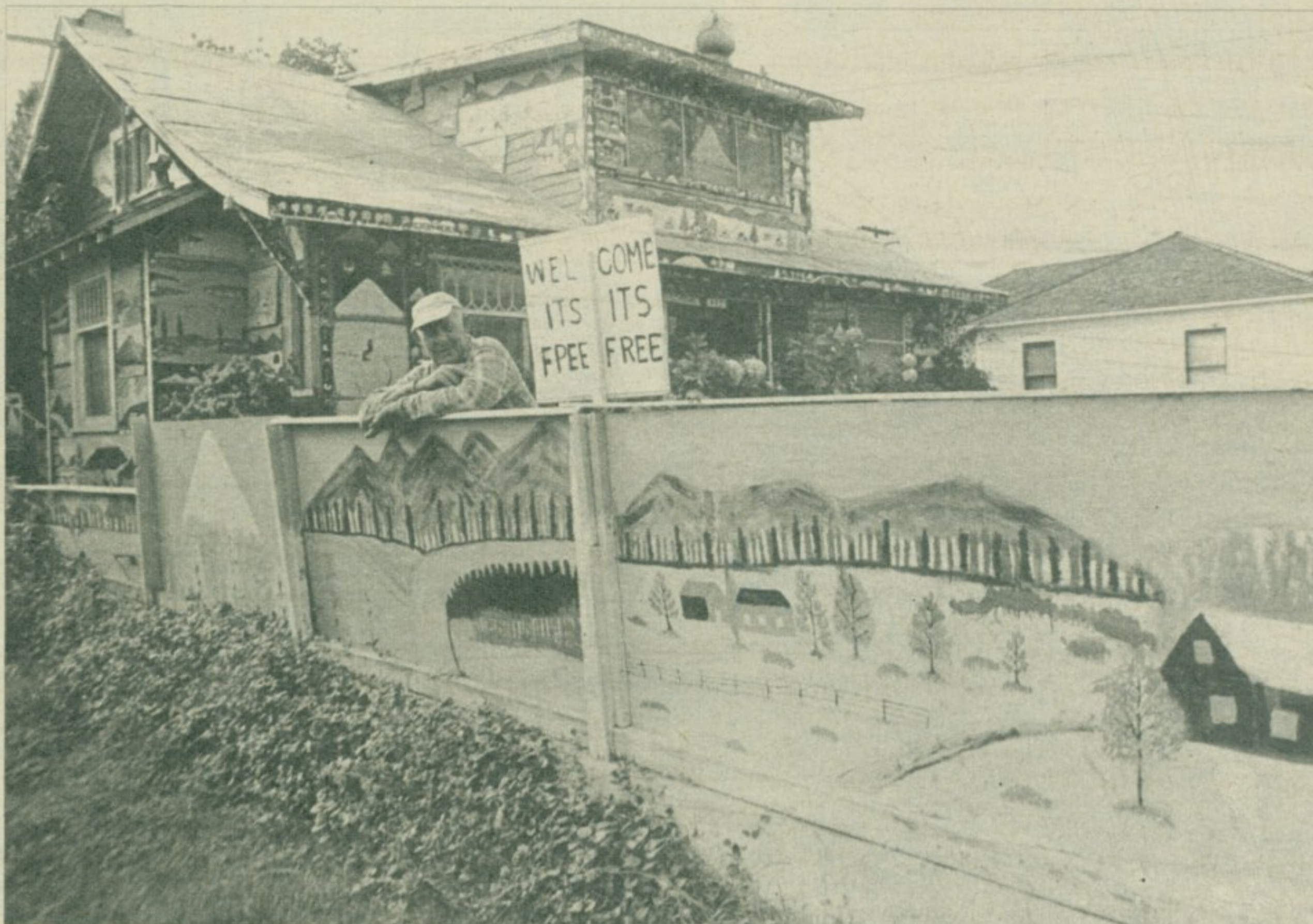
ПЕТКОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

У КРАЉЕВСКОМ СЈАЈУ. — Лондон је недавно имао необичног посетиоца краљевског порекла. Био је то краљ легендарног острва Набумбу, главни јунак најновијег филма Волта Дизнија „Дугмад и дршке од метле“. Краљ није дао никакву изјаву јер — лавови не говоре.

ПУТОПИС У СЛИКАМА. — Сенфорд Дарлинг, пензионер из Санта Барбаре, САД, први пут је узео у руку сликарску четкицу кад је имао 68 година и то да би насликао на pročелу своје куће колибу од траве коју је једном видео за време путовања по Далеком истоку. Отада се низала слика за сликом, све настале из сећања на давно виђену планину, реку, ливаду, шуму. Данас, после осам година, на Дарлинговој кући није остао ниједан празан зид.

Риплеј Веровати или не!

КРАДЉИВАЦ ОСТРИГА

Једна врста морске алге, која има облик балона испуњеног гасом, за време јаких плима исплива на површину понекад са собом младе остриге за које је причвршћена!

ОШТРИ ИЗРАШТАЈ

На дебелом горњем чланку ноге инсекта EURYCANtha служи домороцима острва Гудинаф (нова Гвинеја) као ујаница за пецање!

ПРЕИМУЋСТВО

У индијанском племену КУНА, које живи у панами, рођење женског детета прославља се као најрадоснији догађај. Новорођена девојчица добија златан прстен за нос и много лепе одеће!

Међутим, рођење мушког детета се не слави а дечак не добија одећу све док не одрасте!

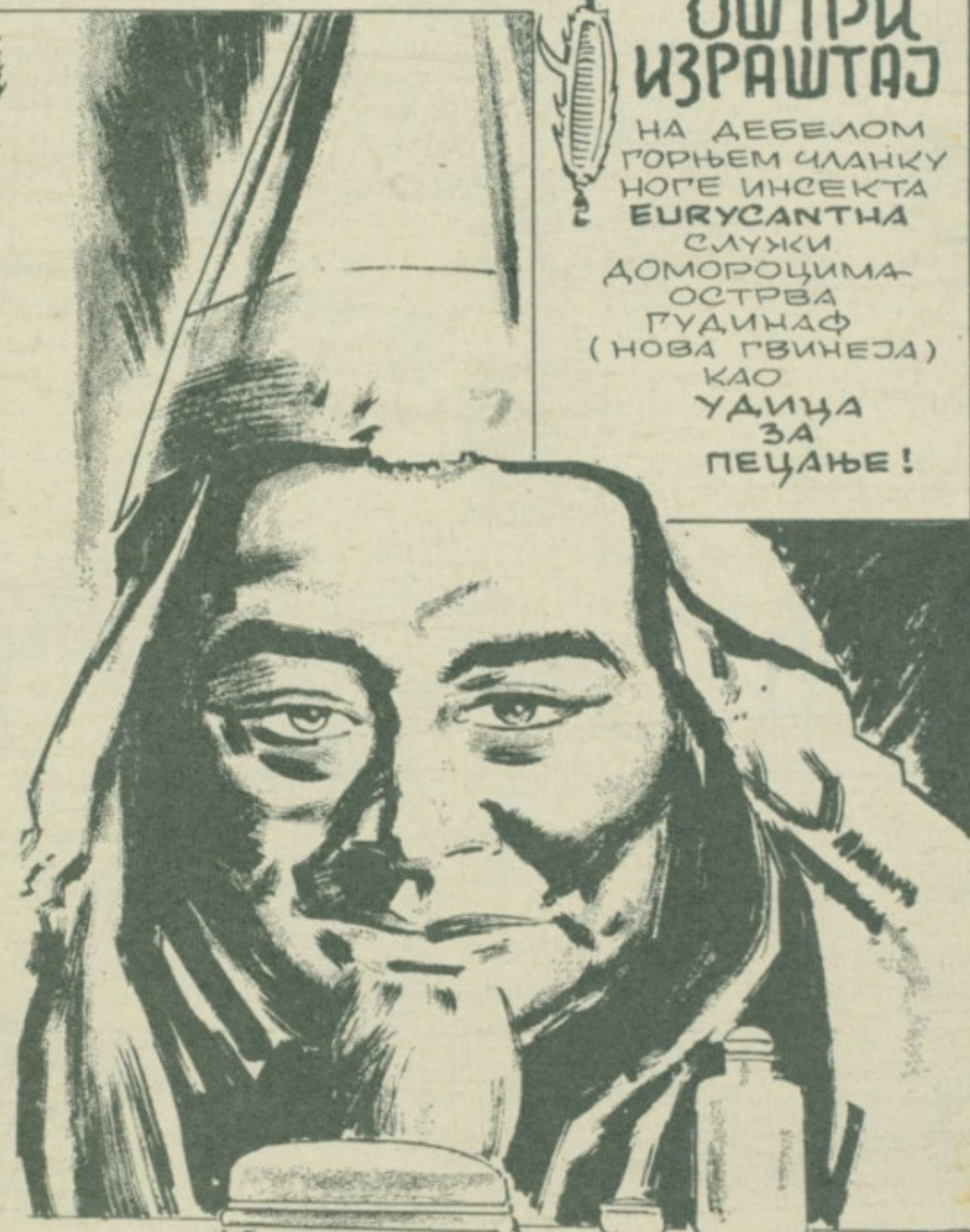
ТОМАС ПРАЈС

Из Сленгтона (САД) погодио је сокола у лету: убијена птица пала је на земљу са живим зецом у кљууну кога је носила према свом гнезду!

ЗГРАДА КОЈА ЦРВЕНИ

КИНЕСКИ ХРАМ У ИПОХУ (МАЛАЈА) који се састоји од неколико пећина има заједничку фасаду од снежнобелог камена — али при изласку сунца кад се на белој фасади одражава одблесак црвеног земљишта, изгледа као да је храм поцрвенео од стида!

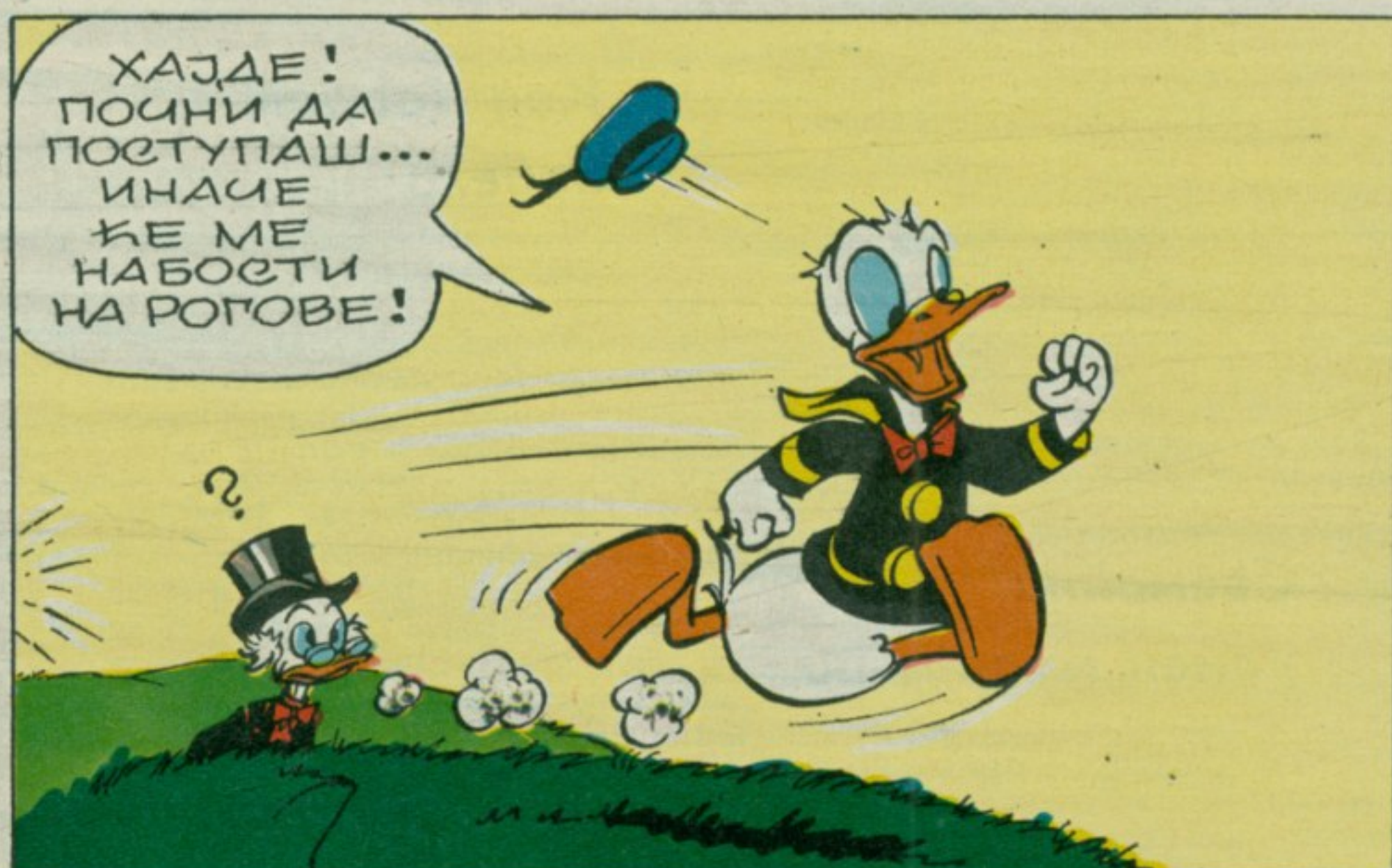
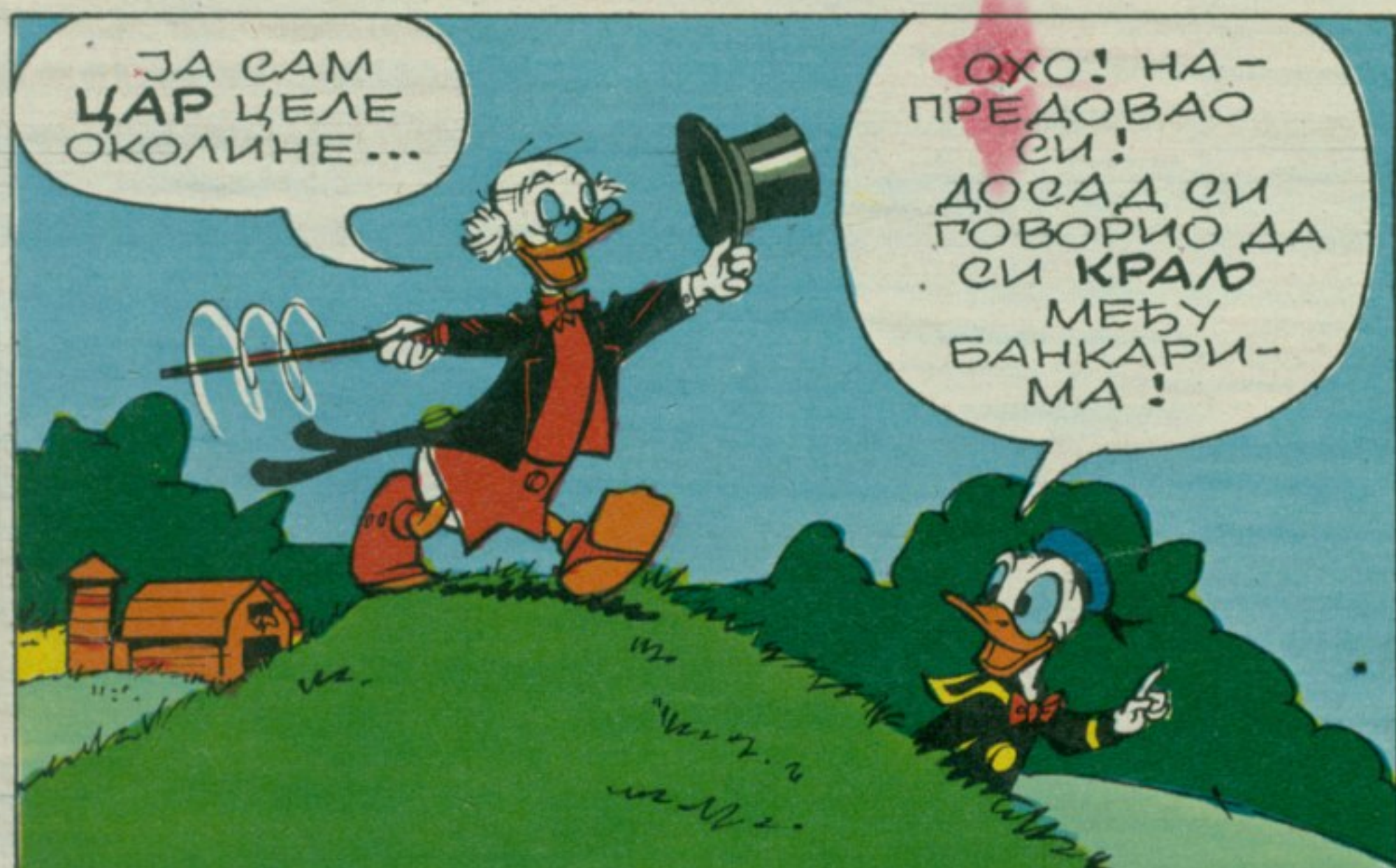
ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ПОСТАО СВОЈ СОПСТВЕНИ СПОМЕНИК!

Тело последњег владара Монголије који је умро 26. маја 1924. године балсамовано је одмах после његове смрти и обложено златом.

Златна мумија и данас „седе“ у двору у Улан Батору на престолу који је владар заузимао за живота!

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ТАЈНИ РЕЦЕП ЗА ПРАВЉЕЊЕ ЗЛАТА

Када је 1601. године холандски брод под командом капетана Џемса Хаусена претрпео бродолом у близини шкотске обале, међу спасиоцима који су преживеле извукли из побеснелог мора налазио се и Александар Сетон. Он их је потом одвео својој кући где их је постио све док се нису опоравили и били у стању да се врате у Холандију.

Следеће године Сетон је на позив капетана Хаусена отишао да га посети у Холандији. Једне вечери, у разговору, Сетон је поверио капетану да зна тајну како се олово претвара у злато и да ће му то и доказати. Одмах су му донели мало обичног олова и он га је растопио у котлу над ватром додавши у усијану масу неки тајанствен црвени прах. Када се смеша охладила, испитали су је холандски златари и изјавили да је то најфиније злато које су икад видели. О Сетону је почело да се прича.

Свемоћни камен мудрости

Проблем добијања злата мучио је људе бар хиљаду година пре него што се родио Сетон. О томе сведочи стара грчка легенда о краљу Миди који је претварао у злато све што би дотакао и најзад умро од глади јер је и храна у његовим рукама одмах постајала скупочени метал. У средњем веку, међутим, разни експерименти да се из олова, гвожђа и других метала добије злато постају права манија. Тако је рођена алхемија — ненаучна хемија која се није заснивала на хемијским законима.

Алхемичари су тврдо веровали да се из једне материје може добити друга па су насумице изводили разне опите, кували свакојаке мешавине, топили метале. Понекад су добијали на изглед потпуно нове материје што их је одржавало у нади да ће кад-тад погодити праву меру и добити — злато. Већину алхемичара није покретала жеђ за новим сазнањима већ материјална корист: богатство и слава. Алхеми-

чари су мислили да су од свих метала злату најближи олово, сребро и жива, па су зато њих најчешће топили и мешали. Али, пошто им никако није полазило за руком да добију племенити жути метал, помислили су да мешавинама треба додати малу количину неке материје која ће изазвати реакцију чији ће резултат бити злато. Свемоћна материја названа је **камен мудрости**. Наравно, она је могла бити и прах или течност.

Каг iабран џобели

Од тада алхемичари се бацају свим жаром на проналажење, то јест справљање такве материје. Ко зна колико је занесењака одлетело у ваздух испробавајући различите хемијске реакције и рецепте за добијање камена мудрости. Али, остале то није поколебало. У складу са празноверицама које су владале у средњем веку рецепти за справљање камена мудрости били су више него чудновати. Ево једног од њих: „Извади из речног наноса сребро које је срж свих метала. Сребру додај сумпор и месец дана загревај ту мешавину у пећи јајастог облика. Тако ћеш добити гаврана који ће после неколико дана побелети и претворити се у лабуд. Имај стрпљења и позиви у помоћ духа ватре па ће бели лабуд постати прво црвен па жут и — добио си камен мудрости!“

Ово је само један од ретких објављених рецепата јер су алхемичари своје огледе обично изводили у највећој тајности а резултате нису никоме саопштавали плашећи се да их не прогласе за чаробњаке или вешце. А резултата је било, бар тако су мислили алхемичари. Дешавало се, рецимо, да је неко топио сребро и антимон и на дну котла налазио нешто злата. Тај неко био је убеђен да је коначно на трагу „правој“ смеси а ни на памет му није падало да је то злато из антимонове руде и да се топљењем само одвојило. На сличан начин „претворио“ је цар Фердинанд III олово у злато и дао да

се, од њега искује новац на коме је било урезано како је то злато добијено.

Сигурнији начин добијања злата пронашао је енглески краљ Хенрик IV. Он је католичким калуђерима дао већу количину олова и строго им наредио да му у року од месец дана донесу одговарајућу количину злата. „За вас који умете да претварате хлеб у тело а вино у Христову крв, рекао им је лукави владар, неће бити тешко да ово олово претворите у злато!“ Заиста, после месец дана уплашени калуђери уручили су му тражено злато које су ко зна како набавили.

Пун кошао злаша

После успеха у Холандији алхемичар Александар Сетон кренуо је на пут по читавој Европи. Приликом боравка у швајцарском граду Базелу упознао се са најчувенијим швајцарским алхемичаром Јоханом Динхајмом. Пред њим и пред другим истакнутим научницима Шкотланђанин је извео први од низа јавних експеримената који ће ус-

коро запањити учене људе широм Европе. У великој просторији попљочаној каменом распаљена је ватра а затим је неколико угледних грађана Базела сипало у котло олово које се убрзо растопило. Сетон није присуствовао овом чину како се не би посумњало да је у питању неки његов трик. Он је одбио да било шта додирне и тек када се олово истопило пришао је котлу и у врелу масу усую малу количину некаког праха и све дуго мешао гвозденим штапом. Када се маса охладила, пред запањеним гледаоцима указао се пун котло злата које је тежило као и малопређашње слово. За његову чистоћу јамчио је тамошњи драгуљар. Он је изјавио да је то најбоље злато које је икада имао у рукама!

Сетон је овенчан славом продужио за Немачку. Али, глас о њему већ је допире до ушију намесника Саксоније и он му је по гласнику наредио да одмах изиђе пред ње-

ПЛАЋЕНИ ШПИЈУНИ И ДАНАС ПРАТЕ СВАКИ КОРАК АЛХЕМИЧАРА, ЉУДИ КОЈИ УПОРНО ПОКУШАВАЈУ ДА ОД ОЛОВА ДОБИЈУ ЗЛАТО

гијус се вратио у Пољску. Своју злу славу превејаног варалице потврдио је још једном бавећи се ковањем лажног новца. Умро је у дубокој старости у пољском граду Кракову 1646. године.

Они који знају — ћуће

Тајну свога чудотворног праха Александар Сетон однео је у гроб а алхемичари су са истим жаром наставили да трагају за златом. Међу њима било је много преварана-та који су се служили котловима са дуплим дном и сличним смицалицама: док се олово топило, злато је мировало на доњем дну; вештим покретом руке алхемичар би у погодном тренутку активирао механизам за покретање горњег дна, охлађено олово падало је доле, дно се затварало а преварант тријумфално показивао гледаоцима злато. Али, било је и поштених алхемичара који су заиста веровали да ће успети и од олова добити злато. Злато нису добили али су мукајући и експериментишући нехотице пронашли друге веома драгоцене ствари као што је порцулан чију су тајну вековима љубоморно чували Кинези, затим барут, фосфор, и тиме задужили човечанство.

Модерна индустријска шпијунажа, међутим, није заборавила алхемичаре и веома се интересује за оне малобројне који и данас постоје. Један од њих, Кинез по народности, рекао је: „Они који знају, не говоре. Они који говоре, не знају!“ Ипак, стручњаци неких веома угледних фирми недавно су покушали да анализирају узорке „камена мудрости“, то јест нуклеарног катализатора помоћу кога се мењају метали. Хемијске и физичке анализе тих узорака дале су, изгледа, веома збуњујуће резултате али они нису званично објављени јер спадају у такозване пословне тајне.

З. Б.

га. Ко зна из којих разлога Сетон није послушао наређење моћног намесника већ му је само послао свог помоћника са кратким обавештењем да из личних разлога не може да се појави на двору. Истога дана намесникови стражари стрпали су га у затвор и ударили на муке. Пошто је Сетон упорно ћутао не одајући тајну свог „чаробног праха“, оставили су га да лежи у тамници под строгом стражом.

Узалудна ошмица

У то време у Дрездену је живео пољски алхемичар Михаел Сендивогијус. Верујући да од Сетона може да извуче тајну он је изишао пред намесника и од њега добио дозволу да се види са затвореником. Сетона је затакао у очајном стању, слоњеног мучењем и вољног да учини све да би изишао из ужасног затвора. „Ја ћу ти помоћи, рекао му је Сендивогијус. Најмићу

људе да те извуку из тамнице уколико пристанеш да, кад будеш на слободи, поделиш са мном своју тајну“. Сетон је одмах пристао.

Сендивогијус се тада потрудио да поверење стражара задобије митом и гозбама. Како је био веома спретан брзо се са њима спријатељио и за време једне пијанке усвојио у вино неко омамљујуће средство. Чим су стражари заспали, Сендивогијус и његови људи откључали су Сетонову ћелију. Пошто Шкотланђанин није могао да хода, ослободиоци су га понели на раменима, помоћу конопца спустили низ зид затвора и стрпали у поштанску кочију којом је безбедно прешао пољску границу. Али, Сетоново здравље било је толико нарушено да је по доласку у Пољску живео само још неколико дана, тек толико да свом ослободиоцу остави у наследство последњу количину праха коју је имао код себе.

Тек сада почеле су за Сендивогијуса перипетије јер, имао је прах али не и тајну како се он справља. Ишао је толико далеко да се чак оженио Сетоновом удовицом у нади да можда она зна драгоцену тајну. Преварио се јер сирота жена није имала појма о пословима свог преминулог супруга. Тада се Сендивогијус сетио да је Сетон својевремено написао расправу под насловом „Нова свет-

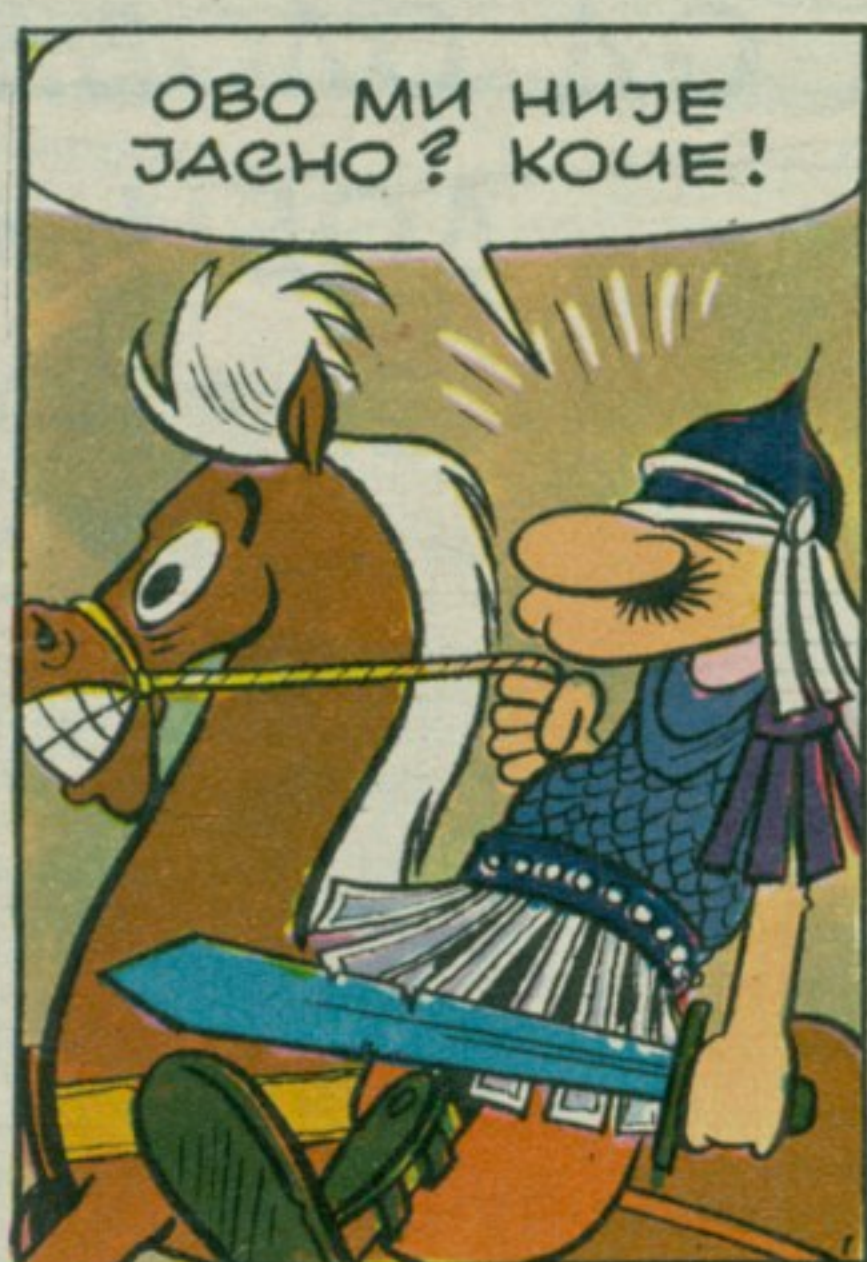
лост алхемије“. Пронашао је рукопис и објавио га под својим именом. Уверен да ће на основу објашњења датих у овој књизи успети да олово претвори у злато, Сендивогијус се бацио на посао али је, на своје грдно разочарење, успео само да смањи количину праха коју је добио од Сетона. Осим тога био је неопрезан па је унапред пустио глас да је открио тајну добијања злата. На његов ужас немачки цар позвао га је у двор, стрлао у лабораторију снабдевену ретортама и котловима и наложио му да не губи време јер је злато царству и те како потребно.

Лажна крађа

Прича о златном праху била је позната широм Немачке и да би га сачувао Сендивогијус је прах сакрио у папучицу своје кочије. А онда је једнога дана дотрчао код цара сав изbezумљен и рекао му да је кочију из заседе напао неки немачки племић, отео прах и побегао. Цар је племића ухватио и осудио на смрт али је овај чак и на губилишту упорно тврдио да нема везе ни са каквим прахом. Мада је несрећни племић погубљен, многи су посумњали да је Сендивогијус читаву крађу праха измислио како би се извукао из неприлике јер злато није умео да прави. Цар га је отерао из двора и Сендиво-

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

У ЗЕМЉИ
ГЕПИДА

Сви су страховали од Дика Дедвуда и потајно му се дивили а нико није знао ко је у ствари тај друмски разбојник

Звали су га Дедвуд Дик, Краљ друма и Црни јахач из Црних планина Дакоте. По слави је једно време био раван Дивљем Билу Хикоку и Бу фало Билу. Потерница расписана за њим нудила је награду од 500 долара оном ко га ухвати, живог или мртвог. Новине су доносиле узбудљиве репортаже о његовим подвизима, штампарије објављивале књиге у огромним tiraжима које су ишле као алва.

Године 1880. приказан је чак и позоришни комад „Дедвуд Дик — друмски разбојник“ који је доживео огroman успех у Њујорку. Сви су писали, сви су причали о Дедвуд Дикy сви су га се плашили и дивили му се а нико није знао ко је тај неустрашиви разбојник у црној одећи од коже са црном маском и на коњу црном као ноћ.

Међутим, одговор је био врло једноставан. Дедвуд Дик чувени бандит, никад није постојао, њега је измислио писац Едвард Литон Вилер. Ипак, то није сметало да се у јавности појави равно шест Дедвуд Дикова од којих је сваки тврдио да је баш он главом и брадом Црни јахач из Црних планина.

Град безакоња

Прва Вилерова књига о Дедвуд Дикy појавила се 15. октобра 1877. и одмах била просто разграбљена. Сваки следећи цепни роман имао је одличну прођу али, на жалост, баш кад је измишљени бандит постао славан, његов творац је умро. Публика је била силно разочарана па је на брзину нађен нов писац да доврши бајку о Црном јахачу. Вилерова смрт је брзо заборављена.

Вилер није случајно свог јунака Дика назвао Дедвуд, по рударском градићу дивљег безакоња који је изнео на свет израстао из чега кад је 1876. године у близини пронађено злато. Овде је Сем Бес пљачкао поштанска кола, ту је чувена Каламити Џејн причала о својим невероватним подвизима, а и друге познате личности Дивљег запада радо су се овде појављивале.

Мада Вилер никада није боравио на Западу, знао је о њему тако уверљиво да пише да је свет почео веровати да Дедвуд Дик стварно постоји. Неке је ово подстакло да се појаве тврдећи

да су баш они та страшна личност, не обазирјући се чак ни на то што је за Дедвуд Диком била расписана потерница!

Шест кандигаја

Први од њих био је машиновођа поштанског воза звани Мали Дик. Он је страшно желео да буде признат за Дедвуд Дика, али на њега готово нико није обратио пажњу. Био је сувише неугледан да би дошао у обзир. Други, неки Ричард Палмер, са пуно наде је променио име, али без успеха. Умро је непознат 1906 године.

Више од ове двојице објављивао је двометраш Роберт Дики, који је носио мокасине од јеленске коже и имао косу до рамена. Хвалишао се својим подвизима за време грађанског рата и тврдио да се борио са Индијанцима и ловио бизоне. Али ни он није оставио нарочит утисак. Умро је 1912. године у затворској болници.

Следећи је био Ричард Булок. Његов је посао био да чува злато на путу од рудника до поштанских кола. Али и он је убрзо напустио Дедвуд да би, после неког времена проведеног у лутању, умро 1919. у болници.

Пети по реду, црнац Нет Лав, прошао је нешто боље од осталих. Чак је и издао књигу под насловом „Живот и доживљаји Нета Лава боље познатог у земљи

ЈА САМ ЦРНИ ЈАХАЧ!

сточара као Дедвуд Дик“. Ова тражена књига постала је прави бестселер 1907!

Последњи кандидат, мада није лагао ништа више од осталих, готово је успео да обмане свет. Био је то Ричард Кларк, рођен око 1848. у Ирској.

Ужибео се у улоју

У Кларковом животу је одиста било узбудљивих тренутака, мада ниједан од њих није личио на подвиге Дедвуд Дика. 1876. године, када је у Црним планинама завладала златна грозница, он се са још неколи-

цином упутио тамо. На путу су их напали Сијукси који су бранили своју земљу од најезде белаца. Пошто је ту једва извукао главу, Кларк се запослио на железници. Колико се зна, он никад није ни возио, а камоли опљачкао нека поштанска кола и нико га у то време није звао Дедвуд Дик. Када је Кларк почео себе да сматра Дедвуд Диком (изгледа да је он себе уверио у то исто колико и друге) — не зна се. Главно, он је двадесетих година овог века постао под тим именом заиста чувен!

1924. године, управа града Дедвуда је одлучила да се популарише тиме што ће једном годишње одржавати свечаности под називом „Дани 1876“. мислећи тиме на годину када је град основан. Мештани су на овој прослави учествовали обучени у стилу Била Хикока, Каламити Џејн и других познатих личности. На свечаности се појавио и Кларк, обучен као Дедвуд Дик, са дугом периком и позлаћеним колтом, у одећу од црне коже (које је позајмио из месног позоришта).

Године 1927. покушавајући да приволи председника САД Хелвина Кулица да проведе одмор у Црним планинама град Дедвуд послао је Кларка у црном кожном оделу и на црном коњу да му уручи званичан позив. Новине су данима писале о овом необичном догађају.

Мек Клинтон се љуши

Ово путовање до краја је завртелo Кларку главу. Фотографи су га непрекид-

но снимали и издавачке куће су о њему штампале брошуре за туристе. Говорило се да је рођен у Вајомингу и да је својевремено био конач злата, шериф и извидник.

Изворне Вилерове приповетке већ су пале у потпун заборав и новине су испреле нову причу о Дикy Дедвуду како је возио Пони експрес, борио се са Индијанцима и чувао вагоне са благом. Дедвудске власти виделе су да могу да извуку из свега овог корист, па су Кларку саградиле летњиковца у коме је примао госте и давао аутограме. 1929. он је већ тврдио да је био и ненадмашан ловац на бизоне и тако додао својој причи још једну појединост.

Старији грађани Дедвуда су га или исмејавали или презирали. Један од њих, Џон Мек Клинтон, који је 1876. постављао дедвудску железничку пругу, клео се да Кларк у то доба није био ни близу Дедвуда. Али, нико га није слушао.

Нарочито је био огорчен локални историчар Мек Гејги који је свуда понављао: „Кларк не зна чак ни који део пушке да држи даље од себе кад притиска обара“.

Ричард Кларк није се обзирао на критике и подсмехе. Доживео је дубоку старост славан, живећи у изобиљу. Кад је 1930. умро приређена му је величанствена сахрана, с војном музиком, а касније му је подигнут споменик који и данас посећују туристи широм Америке. Наравно, на мермеру је златним словима урезано измишљено име бандита који никад није постајао — Дик Дедвуд.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

ЈАПАН

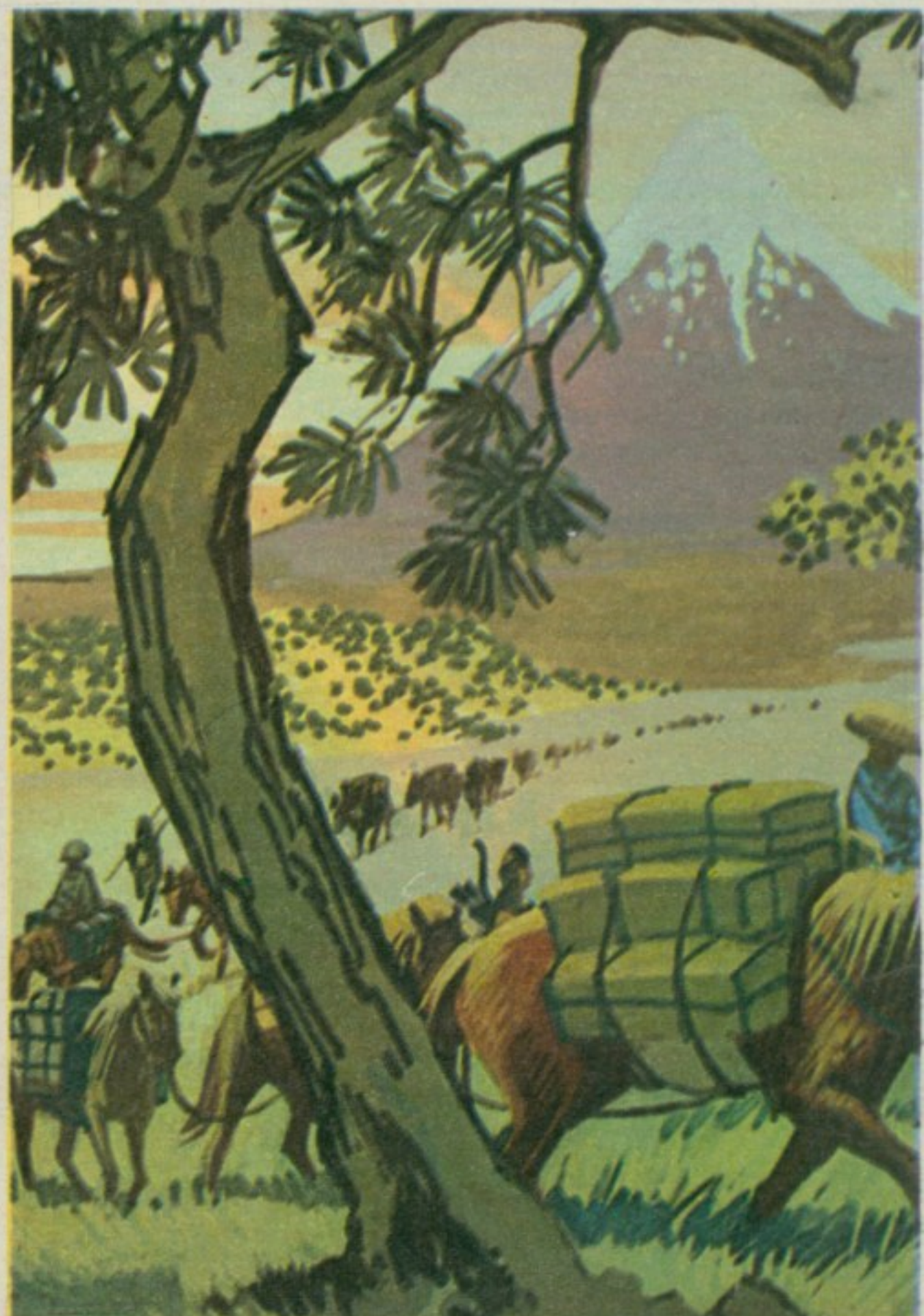

7

СТИЖУ ЈАПАНЦИ — Није утврђено када и одакле су Јапани дошли на острва која данас насељавају. Извесно је само да су садашњи становници Јапана постали стапањем разних народа који су са обала Азије долазили на јапански архипелаг и покоравали његове староседеоце. Први су дошли Монголи а за њима племена из приморских крајева јужне Кине: Кинези, Индонезјани, Малежани. Они су водили крваве ратове против Монгола али су се најзад са њима ујединили да би се заједно супротставили Аинима.

8

ВЕЛИКА ПЛЕМЕНА — Временом су нека племена ојачала, оружјем покорила друга слабија и претворила их у робље. У оквиру самих племена постојале су класне разлике. Најбогатија класа давала је судије.

10

НАЈЛЕПШИ ГРАД — Године 701. прва стална престоница Јапана постала је Нара. До тада престоницом се сматрало свако место где је тренутно боравио цар. У то време зидају се величанствени храмови, цвета уметност. Цар Каму преместио је престоницу у Јамаширо и тамо на једном брежуљку подигао нов град, у свету чувени Кјото. Тек 1869. престоница је постао Токио. Кјото је вековима био центар јапанске културе, уметничка ризница и најлепши град острва коме се данас диве хиљаде туриста из читавог света.

11

ЛОПОВСКА ПОСЛА — Трговци су у Јапану били презрена класа, мало испред робова, јер се сматрало да је трговина сама по себи лоповска работа. Пошто су сами носили своју робу из места у место, по брдовима

Ко је ко у царству

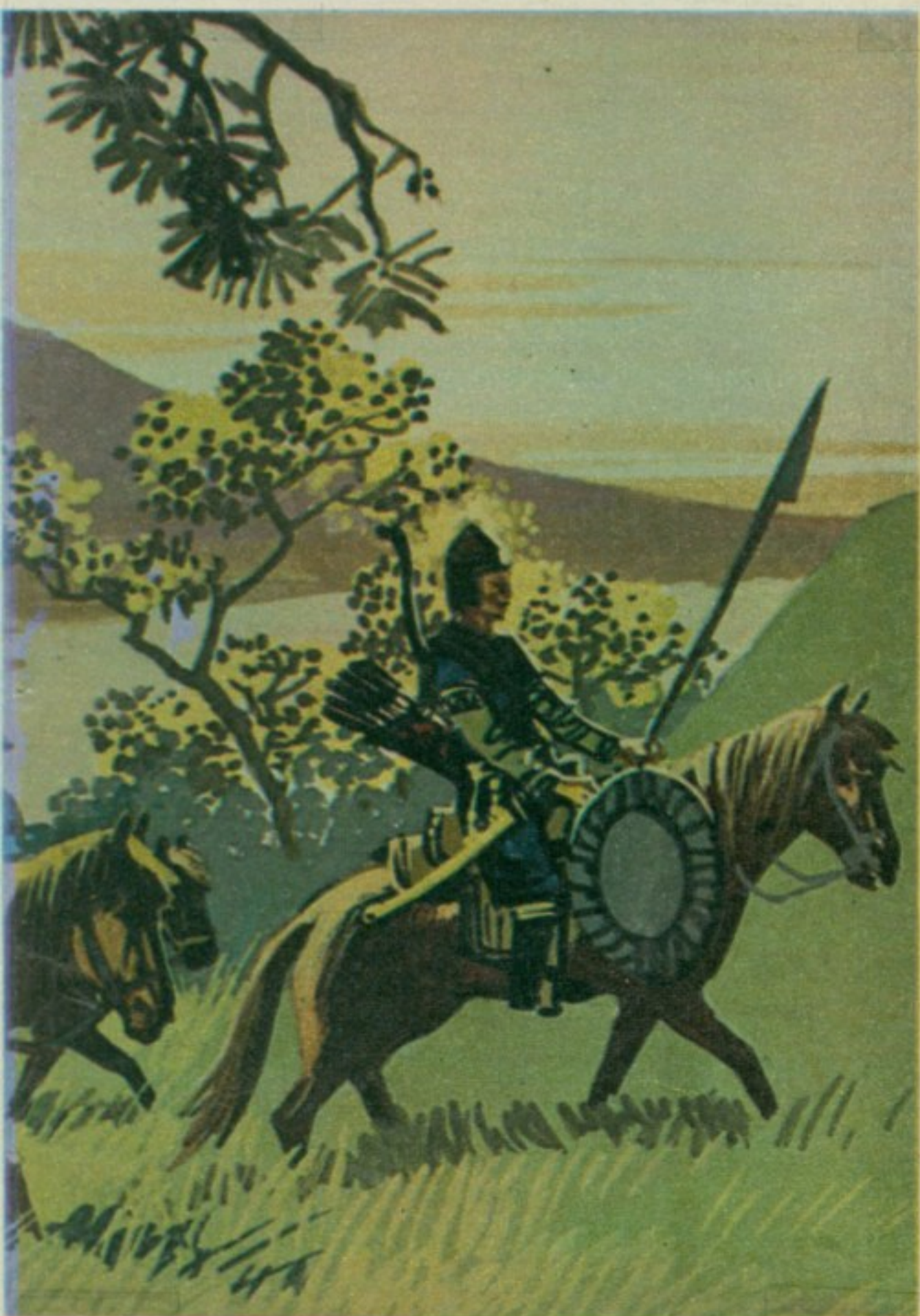

одлучивала о рату и миру, наређивала када и како да се обављају разни послови. Изнад свих налазио се племенски старешина који је био и врховни свештеник. Да би се заштитила од непријатеља, племена су ступила у савезе и тако су створена такозвана велика племена.

9

СВЕ ПО ЗАКОНУ — Када се међуплеменска ситуација на јапанском острвљу средила, формирана је држава на чијем се челу налазио цар — живи бог. Сви поданици царства подељени су у оштро одвојене класе: 1. племство; 2. земљорадници; 3. занатлије; 4. трговци и 5. робови. Из једне класе није се могло прећи у другу а строги закони тачно су одређивали како ће се припадници сваког стајежа одевати, понашати, разговарати, где ће становати. Слика приказује по једног припадника сваке класе на послу.

тим, несигурним путевима, трговце су често нападали разбојници и све им отимали. Зато су они морали да се организују у велике групе и изнајмљују оружану пратњу. Касније су у већим местима редовно почели да се одржавају сајмови и од тада трговина доживљава процват.

12

ПОМОЋ ИЗ КИНЕ — Јапанци, заузети ратовима, нису имали времена за земљорадњу. Њихови први покушаји обрађивања земље били су безуспешни јер нису имали погодне алатке, нису умели да наводњавају њиве, у погрешно време су сејали. Проблем исхране решио је пиринач с којим су их упознали Кинези. Они су их научили и како да копају канале и доводе воду из река, у које годишње доба да сеју, када да жању. Од тада земљорадња је цењено занимање а уз њу развијају се астрономија и геометрија.

НАСТАВИЋЕ СЕ

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК И ДОМ ПИОНИРА БЕОГРАДА ОРГАНИЗУЈУ ЧЕТВРТО ВЕЛИКО ПЕВАЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

ЗЛАТНА СИРЕНА 1972.

БЕОГРАДСКА
БАНКА
НАГРАЂУЈЕ
СВЕ
ПЕВАЧЕ
ЗАВРШНЕ
ПРИРЕДБЕ

ПИОНИРИ!

1. ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК И ДОМ ПИОНИРА БЕОГРАДА ПОЗИВАЈУ ВАС ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ У ВЕЛИКОМ ТАКМИЧЕЊУ ЗА ЗЛАТНУ СИРЕНУ 1972.
2. Право учешћа у такмичењу имају сви пионери и пионирке из Социјалистичке Републике Србије који иду у основну школу закључно са VI разредом.
3. Немају право да учествују у такмичењу чланови дејних хоров, радија, телевизије и Дома пионира Београда.
4. АКО ЖЕЛИТЕ ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ У ТАКМИЧЕЊУ ЗА ЗЛАТНУ СИРЕНУ 1972. ПОПУНИТЕ ПРИЛОЖЕНУ ПРИЈАВУ. НЕКА ВАШ НАСТАВНИК МУЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА (ИЛИ УЧИТЕЉИЦА) ПОТПИШЕ ПРИЈАВУ, СТАВИ ПЕЧАТ ШКОЛЕ И ПОТВРДИ НА ТАЈ НАЧИН ДА ЗАИСТА ЛЕПО ПЕВАТЕ.
5. Попуњену пријаву ставите у коверат и пошаљите ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, П. фах 124 са ознаком ЗЛАТНА СИРЕНА. У коверат ставите и препис нота мелодије песме коју ћете певати. Песма коју учесник пева може бити домаћег или страног аутора, стара или нова, али САМО ДЕЧЈА!
6. Пријава треба да стигне у ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК до 3. децембра 1971. године. Пријаве које ЗАБАВНИК прими после тога датума неће се узимати у обзир. Пријаву попуните одмах и пошаљите што пре!
7. СВИ ПИОНИРИ КОЈИ ПОШАЉУ ИСПРАВНО ПОПУЊЕНУ ПРИЈАВУ И НОТЕ ПЕСМЕ КОЈУ ЋЕ ПЕВАТИ БИЋЕ ПИСМЕНО ОБАВЕШТЕНИ КАДА, КОМЕ И У КОЈЕМ НАЈБЛИЖЕМ ГРАДУ ТРЕБА ДА СЕ ЈАВЕ ЗА ПРЕДТАКМИЧЕЊА. МУЗИЧКИ ПЕДАГОГ ЗЛАТНЕ СИРЕНЕ МЛАДЕН НЕШОВИЋ ДОЋИ ЋЕ У СУБОТИЦУ, НОВИ САД, ЗРЕЊАНИН, ШАБАЦ, КРАГУЈЕВАЦ, КРУШЕВАЦ, ЧАЧАК, БОР, НИШ И ПРИШТИНУ ДА ЧУЈЕ ТАКМИЧАРЕ И ОДАБЕРЕ НАЈБОЉЕ.
8. ЗАВРШНО ТАКМИЧЕЊЕ ОДРЖАЋЕ СЕ У НЕДЕЉУ, 16. АПРИЛА 1972. ГОДИНЕ У 12 ЧАСОВА У ДОМУ ПИОНИРА БЕОГРАДА. ЗАВРШНИ КОНЦЕРТ ЋЕ ПРЕНОСИТИ ТЕЛЕВИЗИЈА И РАДИО БЕОГРАД.
9. ПОШТО ЈЕ ТАКМИЧЕЊЕ ЗА ЗЛАТНУ СИРЕНУ АМАТЕРСКО, ПЕВАЧИ КОЈИ БУДУ ДОБИЛИ ПОЗИВ ДА ИЗ МАЊИХ МЕСТА ДОЂУ У ПОМЕНУТЕ ГРАДОВЕ НА ПРЕДТАКМИЧЕЊА, МОРАЋЕ САМИ ДА СНОСЕ ТРОШКОВЕ ПУТА И БОРАВКА (НАЈВИШЕ ЈЕДАН ДАН). ТАКМИЧАРИ КОЈИ ОСВОЈЕ ПРАВО ДА ПЕВАЈУ НА ЗАВРШНОМ КОНЦЕРТУ У ДОМУ ПИОНИРА БЕОГРАДА, БЕСПЛАТНО ЋЕ СА МАМОМ ИЛИ ТАТОМ БОРАВИТИ У БЕОГРАДУ 7 ДАНА УОЧИ ЗАВРШНОГ ТАКМИЧЕЊА.
10. НА ФИНАЛНОМ КОНЦЕРТУ УЧЕСТВОВАЋЕ 16 НАЈБОЉИХ МАЛИХ ПЕВАЧА ИЗ ЦЕЛЕ СР СРБИЈЕ. МЕЂУ ТАКМИЧАРИМА ЖИРИ ЋЕ ИЗАБРАТИ НАЈБОЉЕ И ЊИМА ЋЕ ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК ДОДЕЛИТИ ЈЕДНУ ЗЛАТНУ СИРЕНУ 1972. И ДВЕ СРЕБРНЕ СИРЕНЕ А БЕОГРАДСКА БАНКА ЋЕ СВИМ ФИНАЛИСТИМА ДОДЕЛИТИ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ.
11. Сви такмичари из Београда стичу право да постану чланови хора Дома пионира Београда.

1969.

БИЉАНА
ЋИРИЋ

1970.

ПЕТАР
ЖЕБЕЉАН

1971.

ГОРДАНА
БРАНОВИЋ

ПРИЈАВА

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

Пријављујем се за певачко такмичење
ЗЛАТНА СИРЕНА

Име, презиме и разред

Тачна адреса (место, улица и број)

Име и адреса школе

Потпис наставника

Печат школе

ПИСАТИ ЧИТКО ШТАМПАНИМ СЛОВИМА

ОПЕРАЦИЈА ОР

Данаестог децембра 1942. године, око 3 часа ујутро, у тескобној задимљеној просторији Британског адмиралитета изненада је зазвонио телефон. Телефон је био у директној вези са кућом у Улици Даунинг стрит 10, резиденцијом британског председника владе Винстона Черчила. Слушавшицу је подигао лично командант комбинованих поморских операција вицеадмирал лорд Маунтбатен.

— Какво је време у Бордоу? — зачуо се Черчилов глас.

Лорд Маунтбатен је бацио поглед на огромну зидну карту која је показивала временску ситуацију над Европом а затим на групу намирговених поморских официра који су стајали по крају његовог стола.

— Ведро, господине председниче...

— Баш немамо среће! — уздахнуо је Черчил. — Колико је дана како су се искрцали из подморнице?

— Данас је четврти, господине председниче. Ако су још у животу, онда вероватно баш овог тренутка изводе напад.

Лудачки план мајора Хаслера

Ситуација на Атлантику те 1942. године, у јеку II светског рата, била је за савезнике веома тешка. Број њихових бродова које су Немци слали на дно океана сваки даном се повећавао. Никакво чудо јер је Атлантиком крстарило око 150 немачких подморница које су од почетка рата па до краја 1942. потопиле близу 17 милиона тона савезничких бродова! Можда би у некој другој прилици лудачки смео предлог британског мајора Хенрија Хаслера да се обичан кану сличан индијанском или ескимском употреби као ефикасно средство у рату против Немаца био одбачен с подсмехом. У овој безнадежној ситуацији био је, међутим, радо прихваћен.

Тако је јуна 1942. у Портсмауту почела операција позната под именом „Френкстон“. Читава организација поверена је мајору Хаслеру, такође и избор добровољаца. Из групе од неколико стотина људи Хаслер је изабрао тридесеторицу и почео да их обучава пакленом методом, ван свих војних правила. Дуготрајно пливање по леденом мору у праскозорје дана, свлађивање немогућих препрека при чему су кости пуцале као да су од стакла, трчање без предах на стази дугачкој 25 км, вишечасовне рагби утак

мице после којих су се људи осећали као да су изишли из машине за млевење меса, све је то било део предвиђеног програма за обучавање командоса. Болница у Портсмауту држала је у резерви по неколико соба за људе мајора Хаслера. Дешавало се понекад да по ловина јединице лежи и лежи се од задобијених рана и прелома костију.

Обука у чамцу

Током обуке Хаслерови људи научили су да голим рукама савладају стражара, да хитро баратају ножем, да прецизно пуцају из револвера „колт“ калибра 11,4 мм и аутомата „стен“ с пригушивачем. Пригушивач је, истина, смањивао домет гађања на свега 25 м, али се зато изузев удара избачене чауре о земљу при пуцању није чуо никакав звук.

Када су стекли одговарајућу физичку кондицију и научили све вештине, војници су прешли у чамце у којима ће операција бити изведена. У њима су проводили и ноћ. Чамац се, у ствари, са стојао од костура дугачког 4 м начињеног од бамбусове трске који се могао склапати и расклапати. Преко костура било је превучено гумирано платно које је са горње стране имало 2 отвора за веслаче. Чамац је био сличан ескимском кајаку двоседу али направљен много вештије. Командоси који нису губили смисао за хумор дали су му надимак „оградова љуска“. Прекаљени тешким вежбама брзо су научили да веслају без и најмањег шума равномерном брзином од 8 км на час, да одрже чамац да се не преврне чак и на најпенушавијим брзацима, да живе и спавају у њему и по 36 часова непрекидно.

Минираћемо бродове!

Из једног залива у Шкотској искрала се 1. децембра 1942. године у 9 сати ујутро подморница „Туна“ и заплвила водама Северног мора. Читавог дана пловила је по површини у пратњи једног разарача. Предвече је Хаслер прикупио своје људе.

— Нећу вам више критициљ нашег напада — рекао је док су се на лицима командоса огледали напетост и ишчекивање. — Идемо у француску луку Бордо где ћемо дићи у ваздух 6 немачких теретних бродова!

У мртвој тишини људи су

с неверицом буљили у Хаслера.

— Не знам шта теретњаци превозе али мора бити да је нешто веома важно јер сам председник Черчил прати извршење нашег задатка — додао је мајор.

У подне 7. децембра обистинио се страх заповедника подморнице: док је претходне ноћи пловила површином узбурканог океана,

СВЕТЛОСТ БАТЕРИЈСКЕ ЛАМПЕ БЛЕСНУЛА ЈЕ У НОЋИ И ЗАУСТАВИЛА СЕ НА ДВОЈИЦИ КОМАНДОСА КОЈИ СУ ТОГ ТРЕНУТКА ПОСТАВЉАЛИ МИНЕ НА НЕМАЧКИ БРОД

открили су је немачки радари. Непријатељски патролни чамци претраживали су сада море стопу по стопу али је „Туна“ неком лудом срећом избегла све замке и приближила се својој циљу. Тога дана предвече море се смирило поставши глатко као огледало. Око 21 час низ труп подморнице нечујно је склизнуло 5 чамаца и упутило се према обали Француске удаљеној око 15 километара. У сваком чам-

цу била су по 2 човека а под њиховим ногама 12 специјалних магнетских мина, аутомат „стен“ с пригушивачем, бусола, маскирна мрежа, опрема за подводно роњење с боцама кисеоника, оброци хране, исподац за избацивање воде и резервно весло. Сваки човек имао је код себе револвер „колт“, велики ловачки нож, ручну бомбу и малу пиштаљку звука сличног слабом галебовом крику. Лица су им била нага-

рављена а на себи су ради заштите од ледене зимске хладноће имали дебеле топле џемпере и сивозеленомрке ветровке. Ноћ је била без месечине.

Осћала су двојица

На самом ушћу реке Жиронде у Атлантик командосе је захватила плина. У ог-

РАХОВА ЛЪУСКА

ромном таласу који се изненада подигао нестало је један чамац носећи на дно двојицу командоса. У праскорје следећег дана у бесним вртлозима таласа ишчезао је и други чамац. После 2 ноћи напорног веслања, када се група од 3 преостала чамца раштркала дуж реке како би се што неприметније повукла до луке, дубоко у копну, у унакрсној

Остао је само 1 чамац и у њему командант операције Хаслер и поручник Спаркс. Ћутали су док су навлачили гумена одела за роњење и у мине с магнетским држачем стављали упаљаче. Биле су то веома једноставне мине, четвртастог облика, велике око 20 сантиметара. С доње стране имале су 2 магнета помоћу којих су се чврсто хватале уз корито сваког

ко нас није приметио. Затим смо се нашли у сенци великих теретњака. Нисмо одмах кренули на посао јер је мајор хтео да најпре мало извиди ситуацију. Кад се уверио да је све у реду, нечујно је склизнуо низ бок чамца, заронио на око 4 метра од прамца и приљубио мину за дно првог брода. Другу је поставио испод самих машинских постројења

намером да га дигну у ваздух. Мајор се, затим, попео у чамац и тихо су одвеслали до следећа 2 теретњака који су лежали боковима један уз други. Ту је мајор поново склизнуо у воду а Спаркс му је додао 2 мине.

„Био је под водом 3 или 4 минута, сећао се Спаркс касније, и ја почех помало да се бринем за њега кад се догодило оно од чега смо

стражар више не би могао да ме погоди. Не знам тачно колико је трајала неизвесност али сам био свестан да ме струја носи. Светлост лампе почивала је читаву вечност на мени у чамцу. Најзад ме је струја одвукла под окриље прамца. Светлост је још неколико тренутака обасјавала воду па онда нестала. После извесног времена стражар се изгубио у правцу крме. Одмах затим мајор Хаслер изронио је на површину и затражио још је дну мину. Он је испод воде видео светлост и због тога није хтео раније да изрони“.

Огледали су у ваздух

Хаслер и Спаркс поставили су затим мине под трећи брод. За то време ништа их није узнемирило. Али, после четвртог брода морали су да беже како би се док још траје ноћ докопали обале и сигурности. За два преостала брода нису имали времена. Када је Хаслер окитио и четврти брод минама, Спаркс га је извукао из воде у чамац не водећи много рачуна да ли ће негде ударити главом а онда су као луди дочели да веслају. Хаслер је у устима још држао древо којим је удисао кисеоник. Очекивали су да сваког тренутка читаву луку осветле рефлектори, да за њима појуре патролни чамци, да митраљеви заштекну, али се, срећом, од свега тога ништа није догодило. Веслали су тако још читав километар а онда су истовремено испустили весла и полегли по чамцу тешко дахнући јер их је снага сасвим издала.

Убрзо затим дочекали су се обале. Када су се, после 6 часова ујурбаног хода, нашли на некој блатњавој покошеној ливади тридесетак километара даље, кроз хладно сиво јутро одјекнуло је неколико експлозија. Сви минирани немачки теретњаци одлетели су истовремено у ваздух. У француском градићу Руфек, 80 километара од Бордоа, Хаслер и Спаркс ступили су у везу с члановима француског покрета отпора који су их после 5 месеци скривања тајним каналима пребацили у Гибралтар. Хаслер је по повратку у Енглеску одликован орденом а Спаркс медаљом за изванредне ратне заслуге. Тек у Енглеској сазнали су да су се у утробама теретних бродова налазили радарски уређаји на мењени немачким савезницима Јапанцима.

М. Ђ.

митраљеској ватри са немачких патролних чамаца настрадао је још један чамац. После многих невоља и мука, веслајући само ноћу а дању се скривајући, преостала 2 чамца, „Кетфиш“ и „Крејфиш“, стигла су у поноћ 11. децембра пред саму луку. Надамак циља један је потонуо и два његова командоса морала су да изиђу на обалу. Неколико часова касније пали су Немцима у руке.

брода. Докови окупираног Бордоа били су осветљени пуном светлошћу као да за Немце рат не постоји. Уз га тове љуљушкало се 6 теретних бродова у које су Немци укрцавали тајни товар.

„Мајор је био веома опрезан човек, причао је касније Спаркс, тако да нам је требало читавих пола сата да се приближимо бродовима. Морали смо да пређемо преко једног осветљеног дела реке. Имали смо среће и ни-

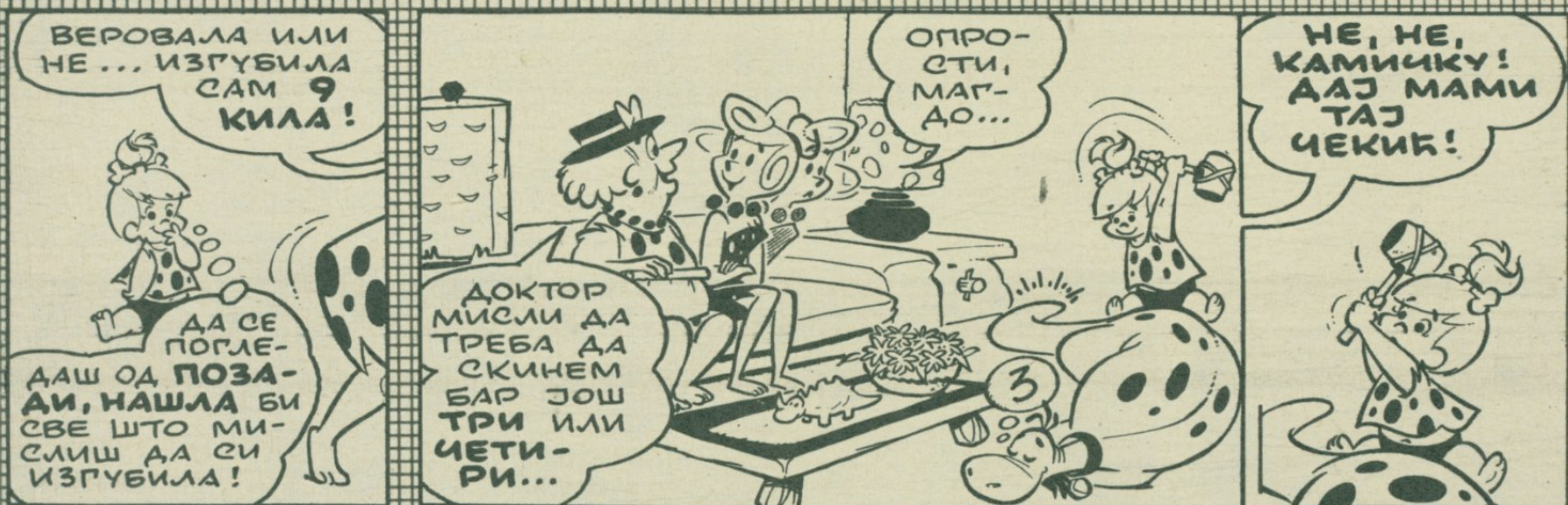
а трећу испод крме. Још раније смо се договорили да на сваки брод поставимо по 3 мине како бисмо били сасвим сигурни да ће отићи на дно.“

Тако су Хаслер и Спаркс минирали први брод и не помишљајући на смртну опасност у којој се налазе. Чак им је било смешно што се Немци толико зноје укрцавајући драгоцени товар у брод док они с друге стране мирно постављају мине с

толико стрепели. Сноп светлости батеријске лампе севнуо је у мраку, склизнуо низ корито брода и зауставио се тачно на мени. Склупчао сам се што сам више могао. Горе на палуби стајао је немачки стражар. Крајичком ока посматрао сам ивицу чамца не бих ли приметио да ли га струја носи под прамчани део брода. И стварно, струја га је лагано носила. Још само 3 метра и прамца ће ме сакрити. Ту

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

28 **КОРМОРАН** — Домовина му је Далеки исток а распрострањен је од западне Европе до Јапана. Корморан је пливачица и главна храна су му рибе. У неким земљама, чак и код нас у Македонији, људи га користе за риболов. За чамац се веже посуда у којој гори слама и привлачи рибе. Корморан плива лагано и чим угледа рибу, муњевито зарони и хвата је. Али, не може да је прогута јер му је око врата прстен; рибар повуче канап којим је птица везана и одузме јој рибу из кљуна. Ова врста риболова потекла је из Кине.

29 **ПУПАВАЦ** — Украшен је китњастим перјем и лезастом ђубом и ко га једном види више га не заборавља. Живи у Европи, Африци, Индији, Цејлону, Мадагаскару а залута и до Јапана. Име је добио по карактеристичном звуку пу-пу-пу. Женки се док носи јаја и има младе у корену репа развија лојна жлезда из које избацује мрку течност одвратног мириса којом брани од непријатеља себе и гнездо. Пупавац се храни глистама, гусеницама, разним инсектима. Није страшљив и људима дозвољава да му приђу савим близу.

НАГРАДНИ КОНКУРС: Чувајте ову страну! Одговорите на крају серије на питање. Награде: Бицикл, часовници, књиге.

БЛАГО У ФАНТОМОВОЈ ПЕЋИНИ

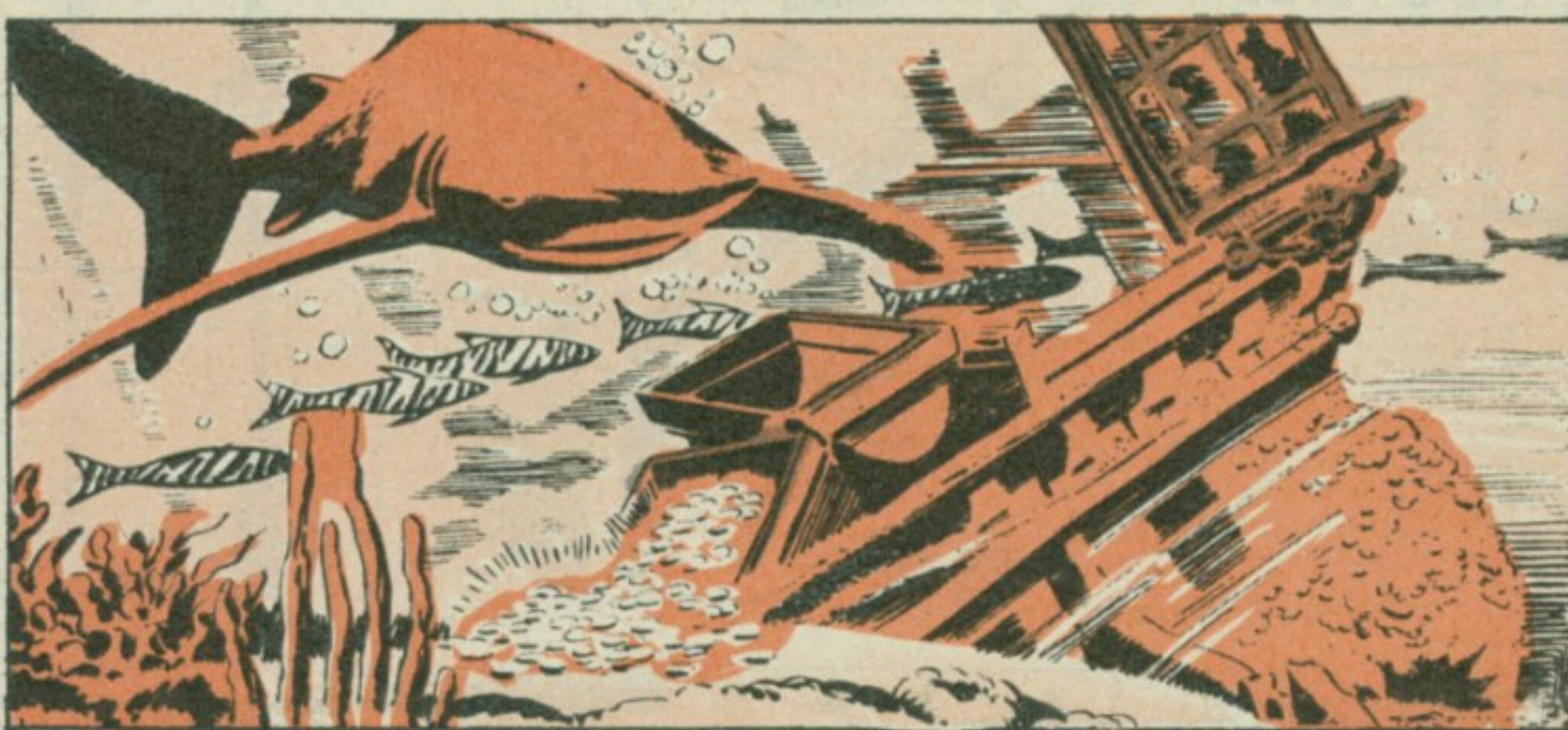

ТАМО ГДЕ ЈЕ ЋУНГЛА ДОПИРАЛА ДО САМОГ МОРА
НИКЛИ СУ НОВИ, ВЕЛИКИ ГРАДОВИ...

ГДЕ СУ ЛАВОВИ ЛУТАЛИ ПОДИГНУ-
ТЕ СУ ФАБРИКЕ И ИГРАЛИШТА...

У СРЦУ ЋУНГЛЕ
ЈЕДНО ЈЕ ОС-
ТАЛО НЕПРОМЕ-
ЊЕНО...

СКРИВЕНА БЛАГА ОДУВЕК СУ ЗАГРЕВАЛА
МАШТУ ПУСТОЛОВА - ЗЛАТО СА ПОТОП-
ЉЕНИХ ШПАНСКИХ ГАЛИЈА...

РУДНИЦИ ЦАРА
СОЛОМОНА...

ЗАКОПАНО БЛАГО КОЈЕ СУ ГУСАРИ
ОПЛАЧКАЛИ...

ИПАК СЕ НАЈ-
ВИШЕ ПРИЧА-
ЛО О БЛАГУ У
ФАНТОМОВОЈ
ПЕЊИНИ...

ЈЕДНОМ ЈЕ ПРИЧАЛО СЕ, НЕКИ
КРАЉ ПОСЕТИО
ФАНТОМА...

ЈОШ У
ДЕТИЊ-
СТВУ
САМ ЧУО
ЗА ВАШЕ
БЛАГО!
МОГУ ЛИ
ДА ГА
ВИ-
ДИМ?

СВА-
КА-
КО!

КРАЉ ЈЕ БИО ЗАПРЕПАШЋЕН...

НЕВЕРОВАТ-
НО! НЕМОГУ-
ЋЕ!

А КАКВО ЈЕ ТО ФАНТО-
МОВО БЛАГО...

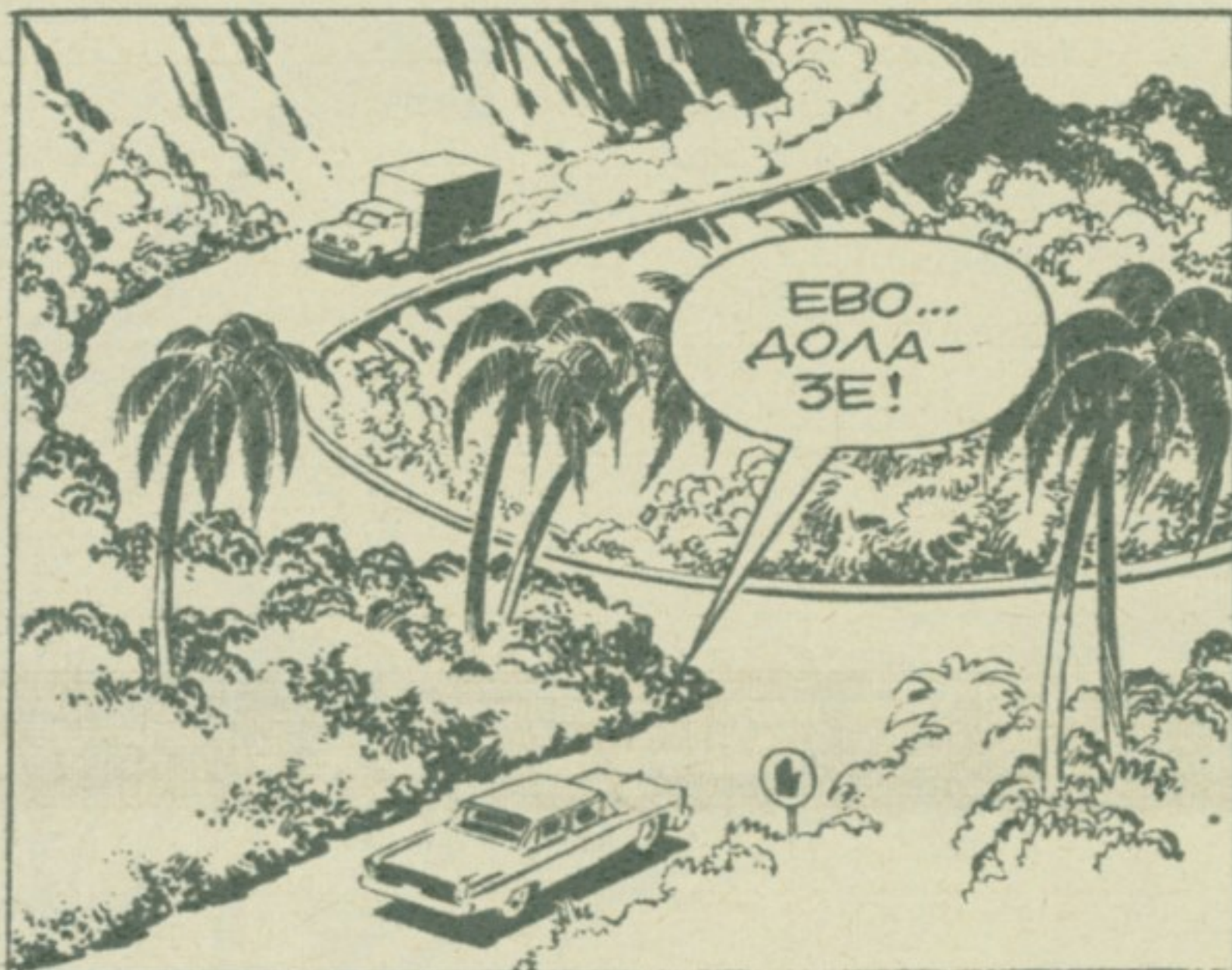
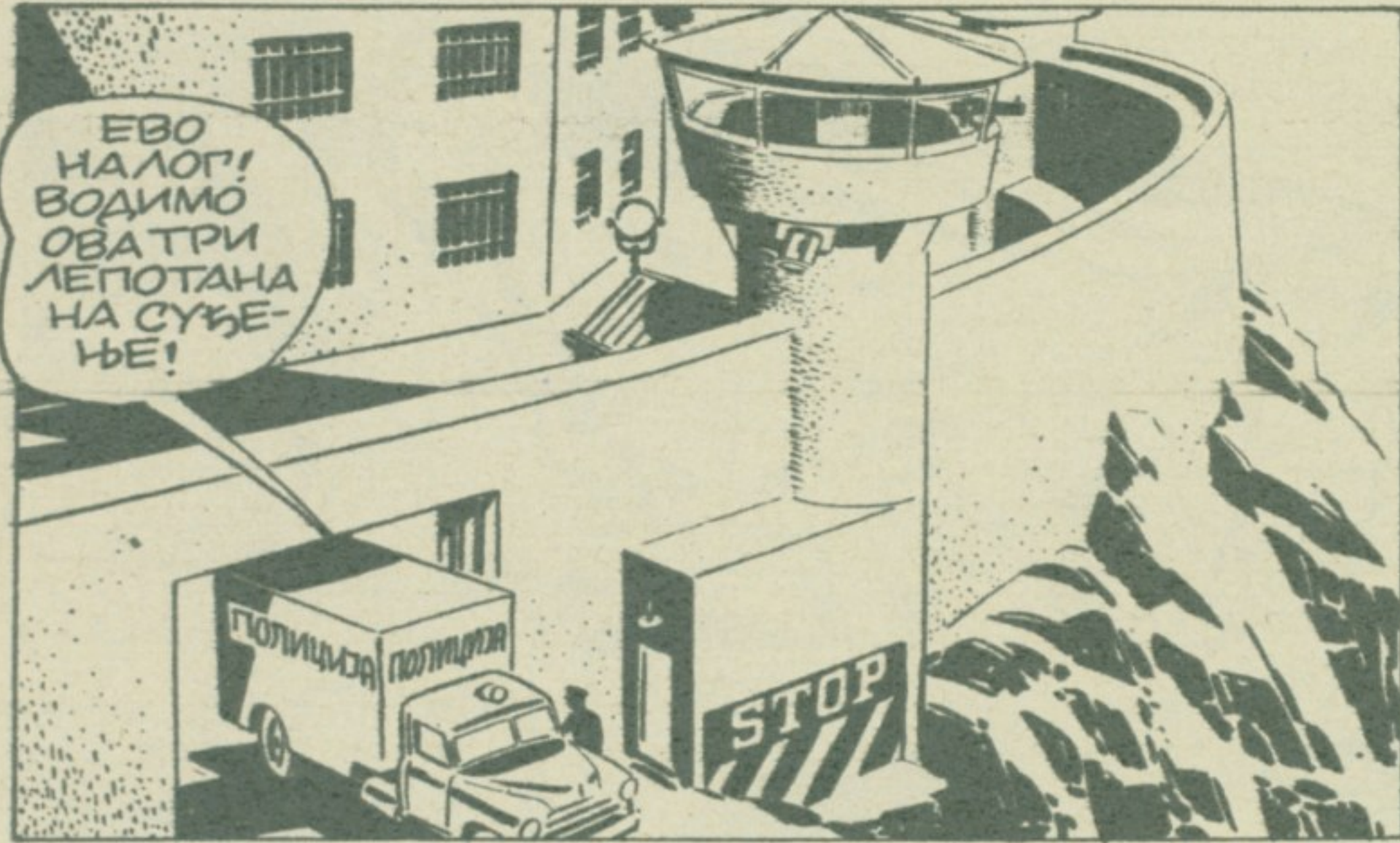

МАЛО СТРПЉЕЊА, ИС-
ПРИЧАЋЕМО ВАМ...

ЈОШ ПЕТ ДАНА
ДО СУДБОНОСНОГ
ПОДУХВАТА!

ВИ СТЕ НА
ПОТЕЗУ, ГЕ-
НЕРАЛЕ!

ХМ... ОТРОВАН ГАС И ТИ ПИГМЕ-
ЈИ! ЗАР НИСМО МОГЛИ ДА УПО-
ТРЕБИМО НЕШТО
ДРУГО?

САД ЈЕ
ПРЕ-
КАСНО!

ПОРЕД ТОГА...
ЖЕЛИМО ДА БУ-
ДЕМО СИГУРНИ!
ВИ ВУ-
ЧЕТЕ!

ТИ КАЖЕШ, БУБА,
ДА ЈЕ ФАНТОМ ЛУ-
БАЗАН ПРЕМА ЛОВ-
ЦИМА КОЈИ СУ
ЗАЛУТАЛИ?

ФАНТОМ ЈЕ
ДОБАР ПРЕ-
МА СВАКОМ
КО ЈЕ У НЕ-
ВОЉИ!

КЕПИ, ОВЕ БОМБЕ
С ГАСОМ... УСПАВА-
ЊЕ ПИГМЕЈЕ?

НЕ,
ГЛУПА-
ЧЕ!
ГАС ЈЕ
ОТРО-
ВАН!

ТАЈ ГАС...
УБИЊЕ И
ФАНТО-
МА?

СВАКОГ ЖИВОТ
НА 10 КИЛОМЕ-
ТАРА УНАО-
КОЛО... АКО
НЕМА МА-
СКУ! САД
ДОСТА
ГЛУПИХ
ПИТА-
ЊА!

МАГАРЦИ
НАМ ВИШЕ
НИСУ ПОТРЕ-
БНИ!

БУБА,
А КАКО
ДА НА-
ЂЕМ
ФАНТО-
МА?

НЕ ТРЕБА
ДА ГА ТРА-
ЖИШ! ОН
ЋЕ НАЋИ
ТЕБЕ!

ДОБРО! ТИ
ОСТАНИ НА
СТРАЖИ...
ДОК СЕ ЈА
НЕ ВРАТИМ!

УПОМОК!
УПО-
МОК!

ОСЕЊАМ СЕ ГЛУ-
ПО... УРЛАМ БЕЗ
ВЕЗЕ УСРЕД
ШУМЕ... АЛИ БУ-
БА МИ ЈЕ РЕ-
КАО ДА ТАКО
УРАДИМ!

УПОМОК!
УПОМОК!

АЛИ, ЏУНГЛА НИЈЕ БИЛА
ПУСТА КАКО ЈЕ ОН МИСЛИО!

ЈЕ ДАН САТ ПРЕ НО ШТО
КРЕНЕМО ТРЕБА ДА
ИСПРОБАМО
ГАС-МАСКЕ!

КАД МИ СТИГНЕМО ЧИ-
ТАВ КРАЈ ЋЕ БИТИ
ЗАТРОВАН ГАСОМ!

ОНДА ЋУ ДА
ЛИКВИДИРАМ
ТА ТРИ ЛУПЕ-
ЖА И ДА БЛА-
ГО ЗАДРЖИМ!

КЕТИ ЈЕ УШАО У ПЕЊИ-
НУ...

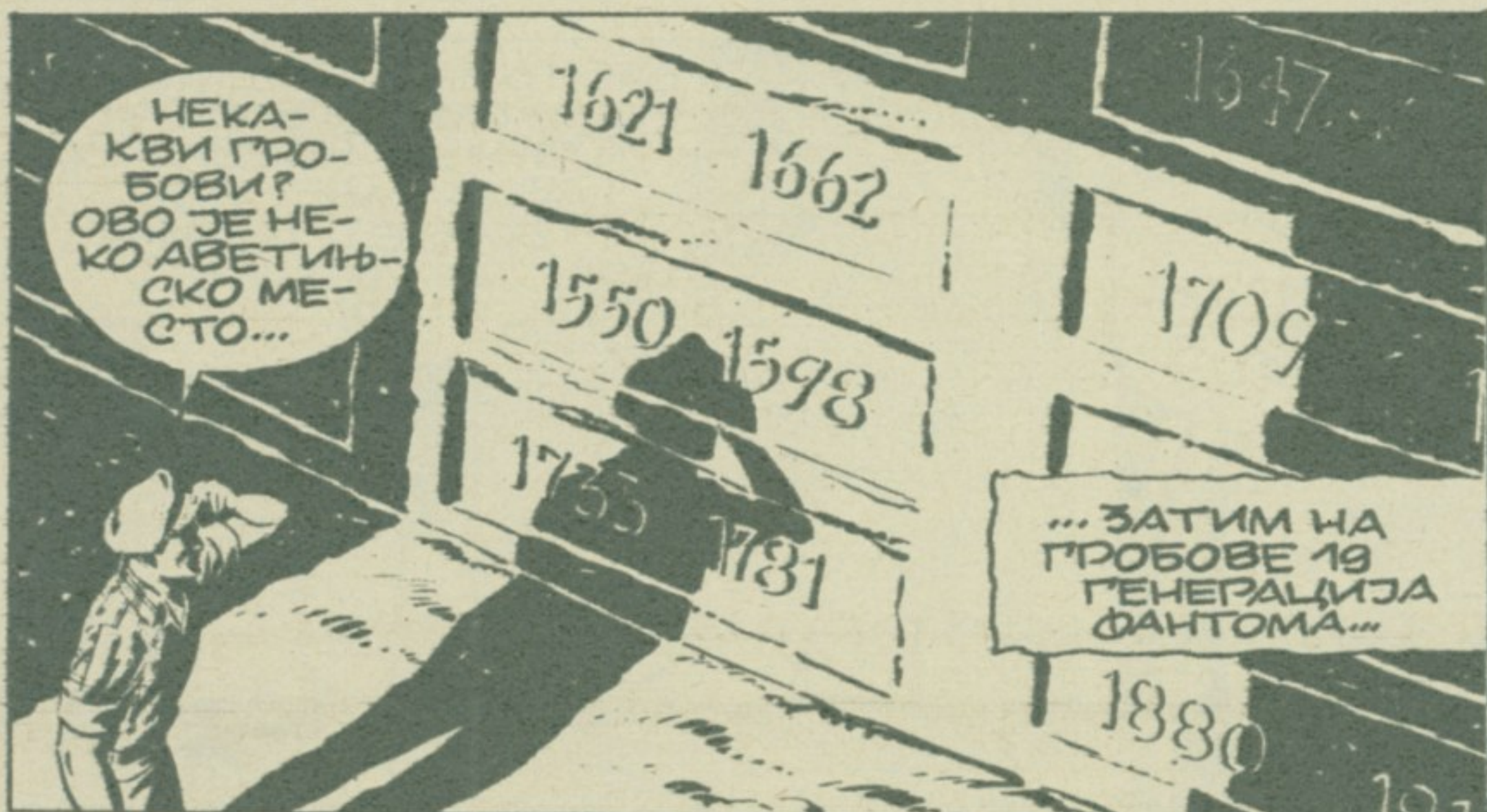
БУБА ЈЕ ПРИ-
ЦАО ДА ЈЕ БЛА-
ГО У ДНУ ПЕ-
ЊИ-
НЕ!

BY
BARRY
8-26

НАЈПРЕ ЈЕ
НАИШАО
НА ХРОНИКЕ
СТАРЕ
400
ГОДИНА...

КЊИГЕ?
НИЈЕ
МОГУЋЕ!

НЕКА-
КВИ ГРО-
БОВИ?
ОВО ЈЕ НЕ-
КО АВЕТИЊ-
СКО МЕ-
СТО...

... ЗАТИМ НА
ГРОБОВЕ 19
ГЕНЕРАЦИЈА
ФАНТОМА...

ОДЕЛА... СВА ИСТА!
ШТА ЋЕ МУ ТОЛИКА
ОДЕЛА? ГЛУПОГ
ЛИ КОСТИ-
МА...

... И НА СТАРЕ ОРИГИНАЛНЕ
КОСТИМЕ СВИХ ПРЕДАКА ДАНА-
ШЊЕГ ФАНТОМА...

КРАЈ
ПЕЊИНЕ!
МОРА ДА ЈЕ
БЛАГО ИЗ
ОВИХ
ВРАТА!

ЗАГЛАВИЛА СУ
СЕ... ИПАК... ПОПУ-
ШТАЈУ... НИСУ ЗА-
КЉУЧАНА!

ТРА-
ЖИШ НЕ-
ШТО?

!!

РАЗУМЕЛИ СТЕ ПЛАН, МОМЦИ? УЗЛЕТЕЋЕМО ЗА КОЈИ МИНУТ А КАД СЕ НАЂЕМО НАД САМИМ СРЦЕМ ЏУНГЛЕ... ЧЕКАЋЕМО НА СВЕТОСНИ СИГНАЛ! ТАДА ЋЕМО СЕ СПУСТИТИ...

ХЕЛИКОПТЕРИ ЋЕ СТИЋИ ТАЧНО КРОЗ ЈЕДАН ЧАС! ГДЕ ЛИ ЈЕ КЕПИ?

ОВАЈ ЈЕДНОСТАВНИ ВЕНАЦ ПРЕДСТАВЉА КРУНУ КОЈУ ЈЕ МАРКО АНТОНИЈЕ ПОЛУДИО ЈУЛИЈУ ЦЕЗАРУ НА РИМСКОМ ФОРУМУ...

„ЦЕЗАР ЈЕ ВЕНАЦ ТРИ ПУТА ОДБИО...”

ТАМО У ВИТРИНИ ЈЕ ПЕХАР АЛЕКСАНДРА МАКЕДОНСКОГ КОЈИ ЈЕ ОН ЛИЧНО НОСИО НА СВИМ ПОХОДИМА...

...А ОВО ЈЕ РОГ ВИТЕЗА РОЛАНДА! У ЊЕГА ЈЕ ДУВАО КАД ГА ЈЕ КАРЛО ВЕЛИКИ...

„...ОСТАВИО КАО ЗАШТИТНИЦУ ПРОТИВ САРАЦЕНА...”

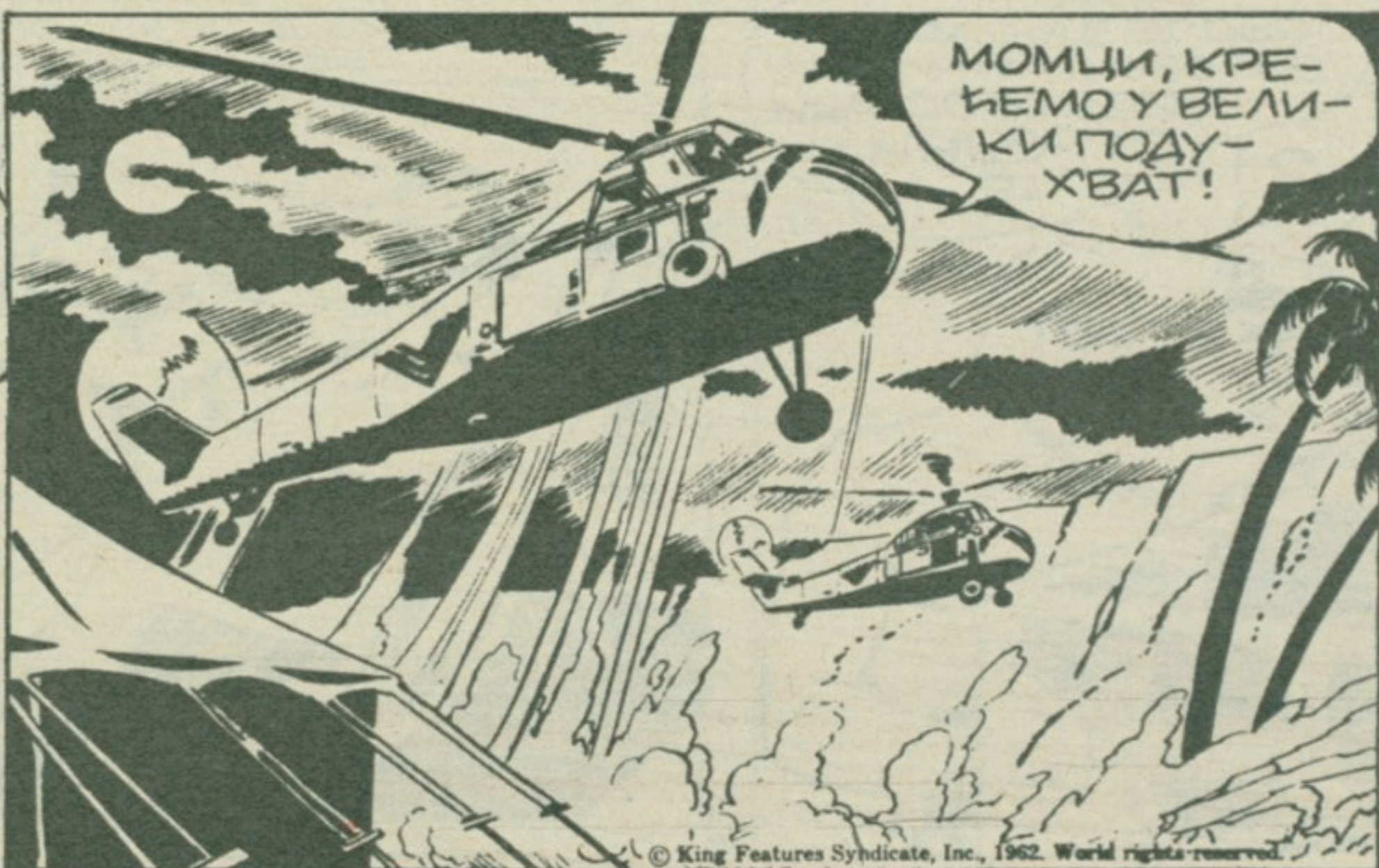

У ОВОЈ БОЧИЦИ ЈЕ ЉУБАВНИ НАПИТАК КОЈИ СУ ТРИСТАН И ИЗОЛДА...

ТО ЈЕ ФАНТОМОВО БЛАГО? ОВА ГОМИЛА СТАРЕЖИ!

КЕПИ ТРЕБА ДА СТИГНЕ СВАКОГ ТРЕНУТКА! ИСКОПАЈУ БОМБЕ... ДА БУДУ СПРЕМНЕ...

МОМЦИ, КРЕЋЕМО У ВЕЛИКИ ПОДУХВАТ!

НА ЦИЉУ
СМО
ГЕНЕРА-
ЛЕ!

КРУЖИЋЕМО
ДОК НЕ УГЛЕ-
ДАМО ЦРВЕНИ
СИГНАЛ!

СПРЕМИТЕ
ГАС-МАСКЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

НЕМА БЛА-
ГА? ЈЕСИ ЛИ
ЛУД?

ВИДЕО САМ СВОЈИМ
ОЧИМА ТО ФАНТОМ-
ВО БЛАГО... ЦРКНУТЕ
ЗМИЈЕ И ЗАРЂА-
ЛИ МАЧЕВИ, НЕКЕ
БОЧИЦЕ... СВЕ
ЗАЈЕДНО НЕ
ВРЕДИ ПЕТ
ПАРА!

ЛАЖЕШ! МОЈ
СТРИЦ ЈЕ ВИДЕО
САНДУКЕ ПУНЕ ЗЛА-
ТА И ДРАГОГ
КАМЕНЈА!

ПРИЧАМ
ТИ
ПРИЧУ!

ВРЕМЕ
ЈЕ ДА СЕ СПУ-
СТИМО! ЗА-
ШТО НЕМА
СИГНАЛА,
ГЕНЕРА-
ЛЕ?

КРУЖИТЕ ЈОШ МА-
ЛО! АКО НАМ КРОЗ
ДВА МИНУТА НЕ ДА-
ДУ СИГ-
НАЛ СПУ-
СТИЋЕМО
СЕ И БЕЗ
ЊЕГА!

ХАЈДЕ!
БАЦИ
БОМБЕ
И ДАЈ
ИМ
ЗНАК?

ЗАШТО БУДАЛО? ЗАД
ДА РИЗИКУЈЕМО
ЖИВОТ ЗА ОБИ-
ЧНО ЋУБРЕ?

SY
BARRY
9-23

ЛАЖЕШ! ЗНАО САМ
ДА ЋЕШ ПОКУШАТИ
ДА НАС ПРЕВАРИШ!
УБИЈУ ТЕ... И
НАСТАВИТИ
СА ИЗВРШЕ-
ЊЕМ ПЛА-
НА!

НЕ, БУ-
БА...

ТАК

!?

ИЗНЕНАДА СЕ КРОЗ НОЗ
РАЗЛЕГАО ПУЦАЊ...

ОТРОВАН ГАС! ЗНАЧИ,
ХТЕЛИ СТЕ СВЕ ДА НАС
ПОВИЈЕТЕ ДА БИ СТЕ СЕ
ДОКОПАЛИ БЛАГА!

!!

НУЛА Х ☆☆☆ ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ

3+333

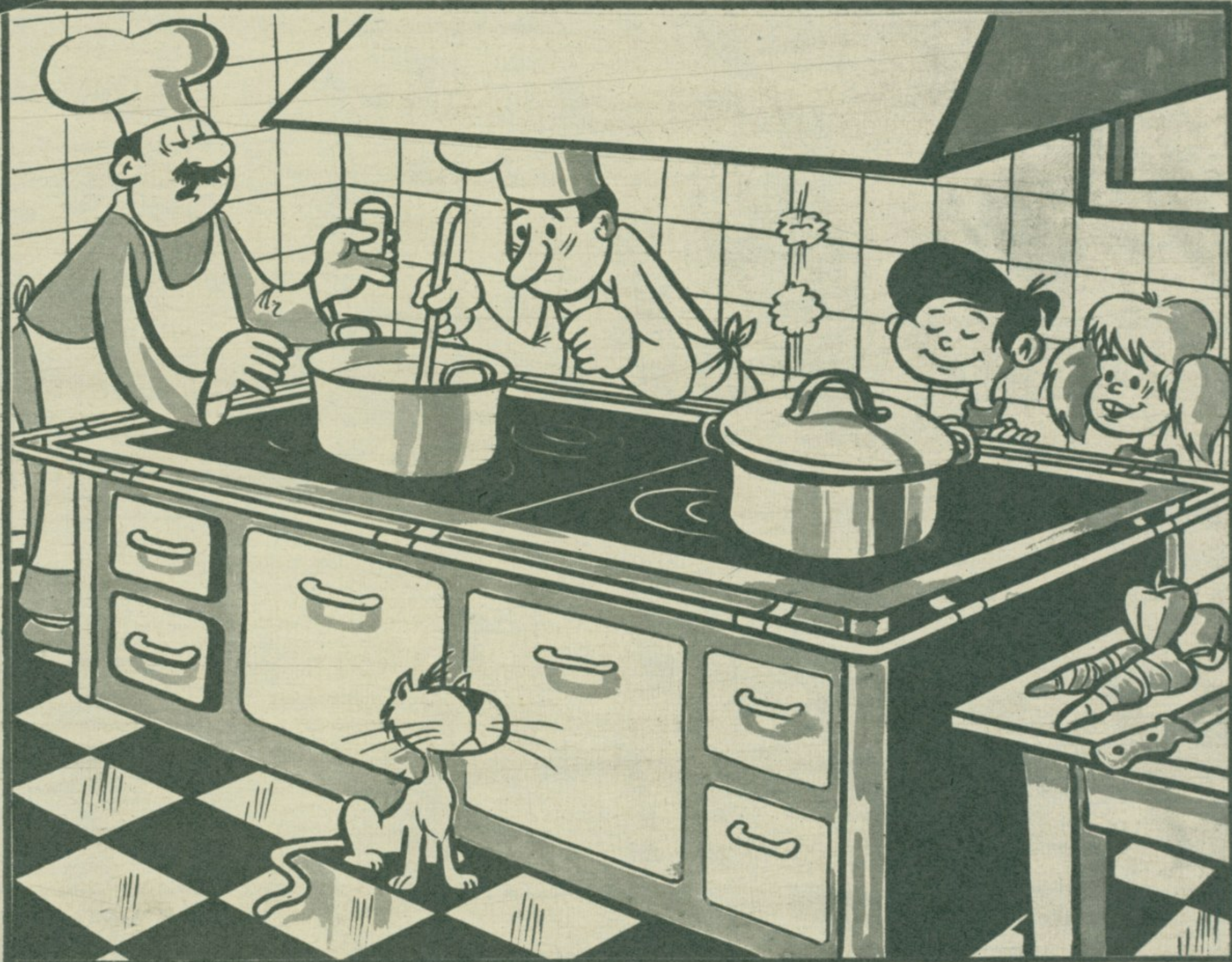
ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

У крчми „Код Јанеза“ чувена је трпеза јер овде је главна куварова теза: на Енергоинвестовом штедњаку лако је кувати и лаику а камоли стручњаку! Одговорите: у којој се од наших република налази Енергоинвестова творница „Ковинастрој“ — Гросупље?

ENERGOINVEST

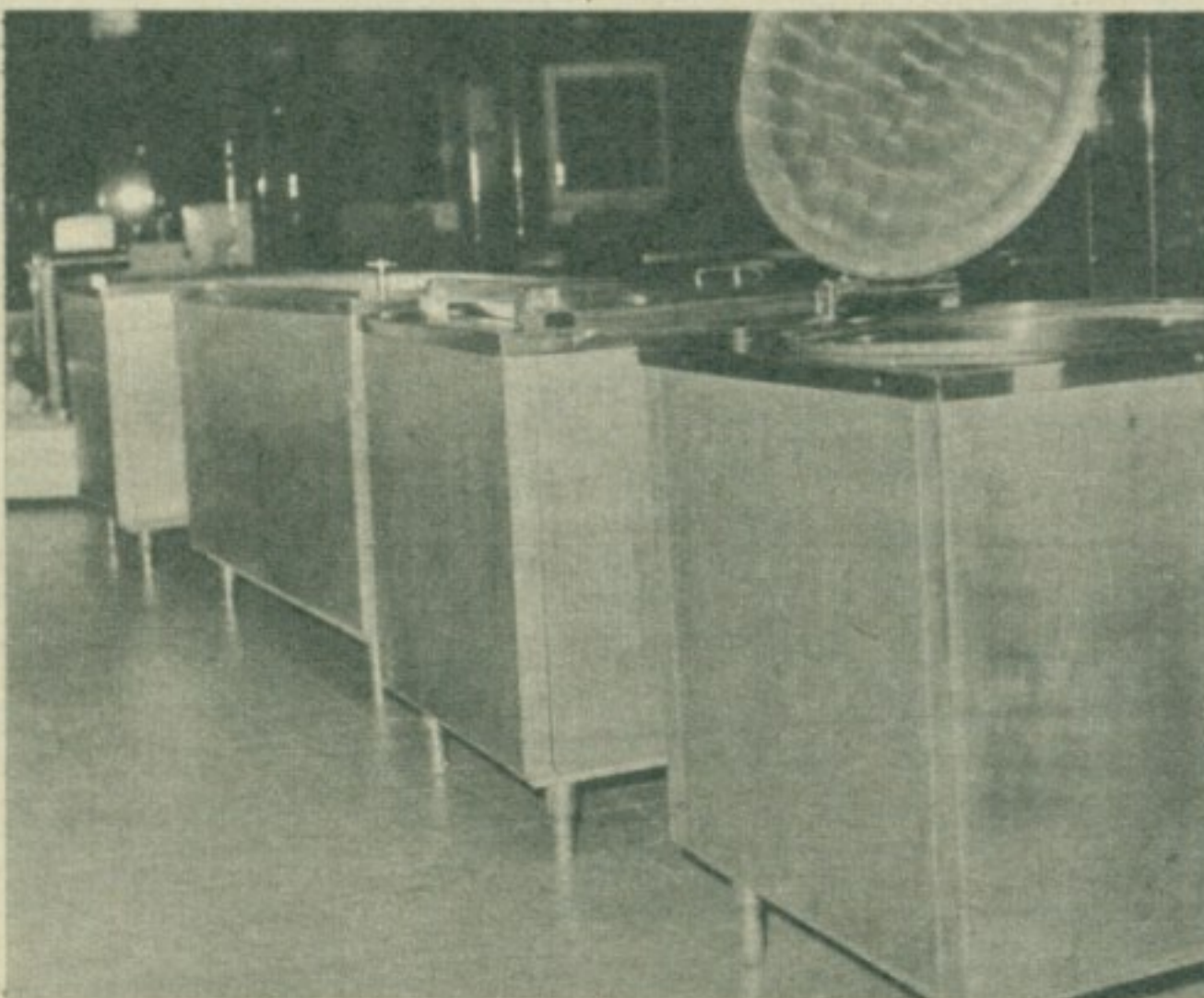
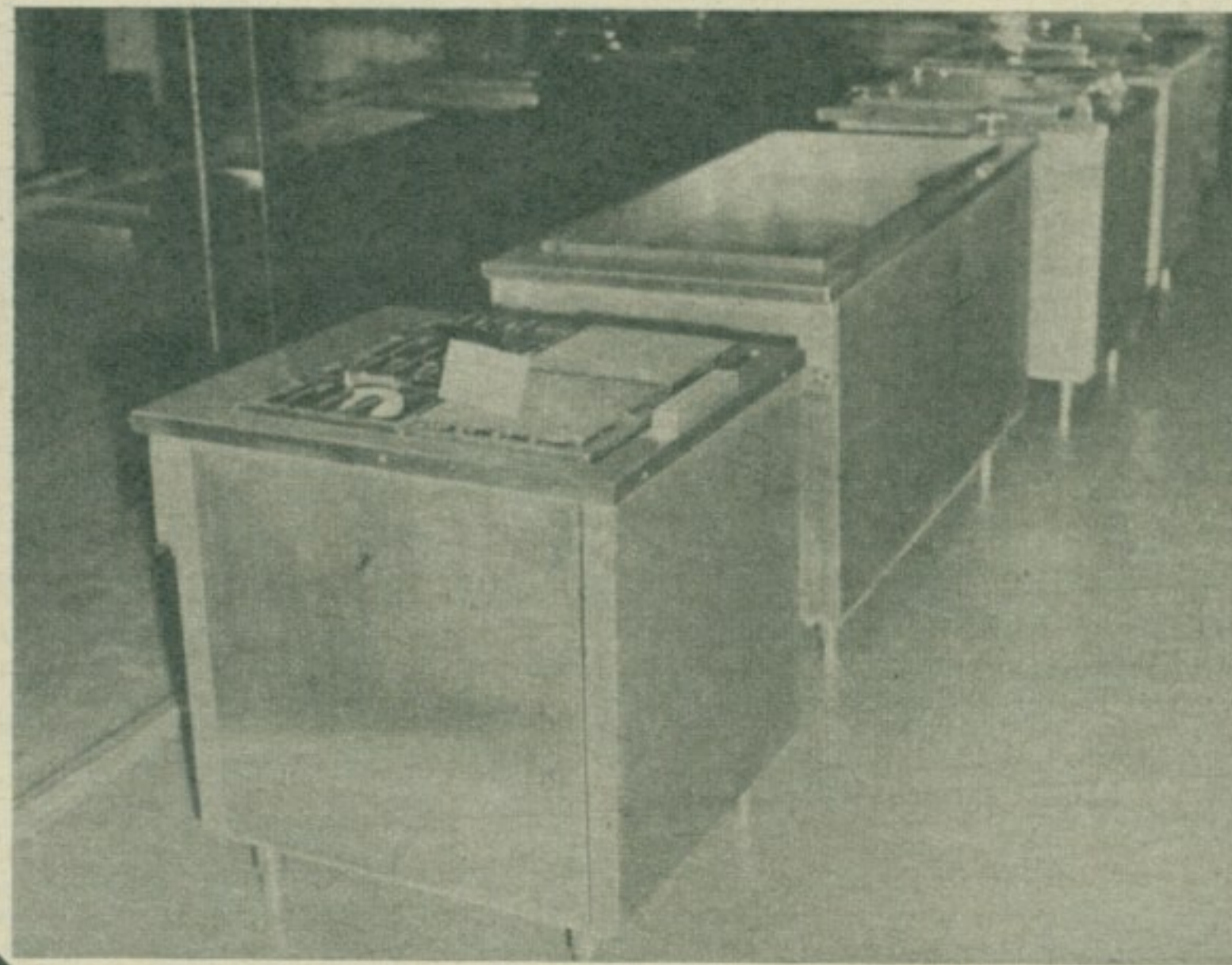
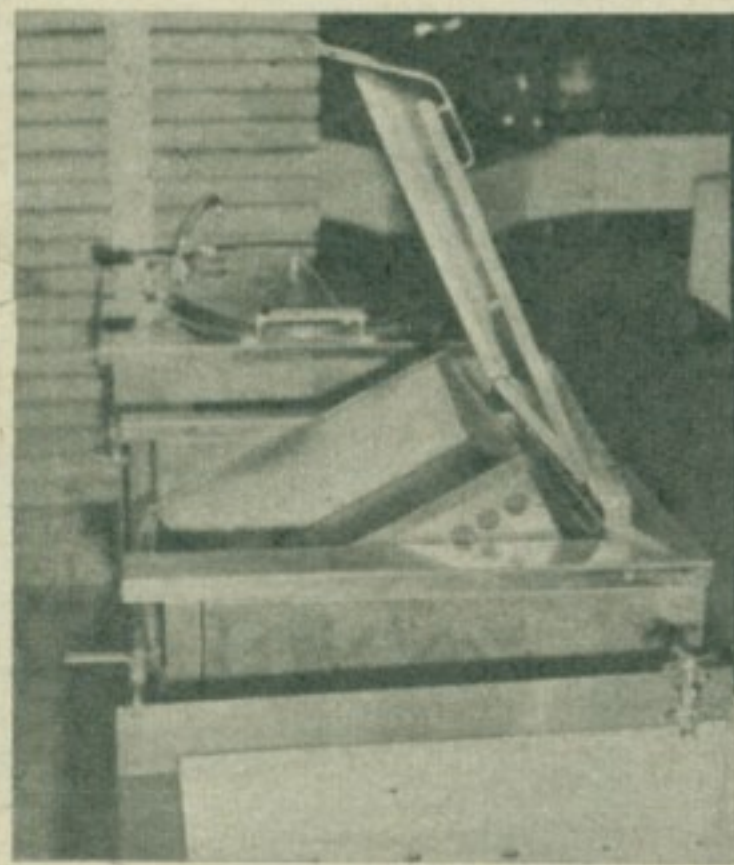
Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полећини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — за квиз — 71001 Сарајево.

ENERGOINVEST ★ ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

Енергоинвест Ковинастрој производи топлу опрему за велике кухиње:

- велике обичне котлове
- кипер котлове на струју
- штедњаке на струју, плин и пару
- судопере, љуштилице кромпира, строј за прање суђа, жарну плочу...

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ НАГРАДЕ.

3+333

Да лакше решите задатак, гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА на телевизији сваког понедељка у 19 часова.

ENERGOINVEST

ЗАДАТАК
43

Дан
BARRY

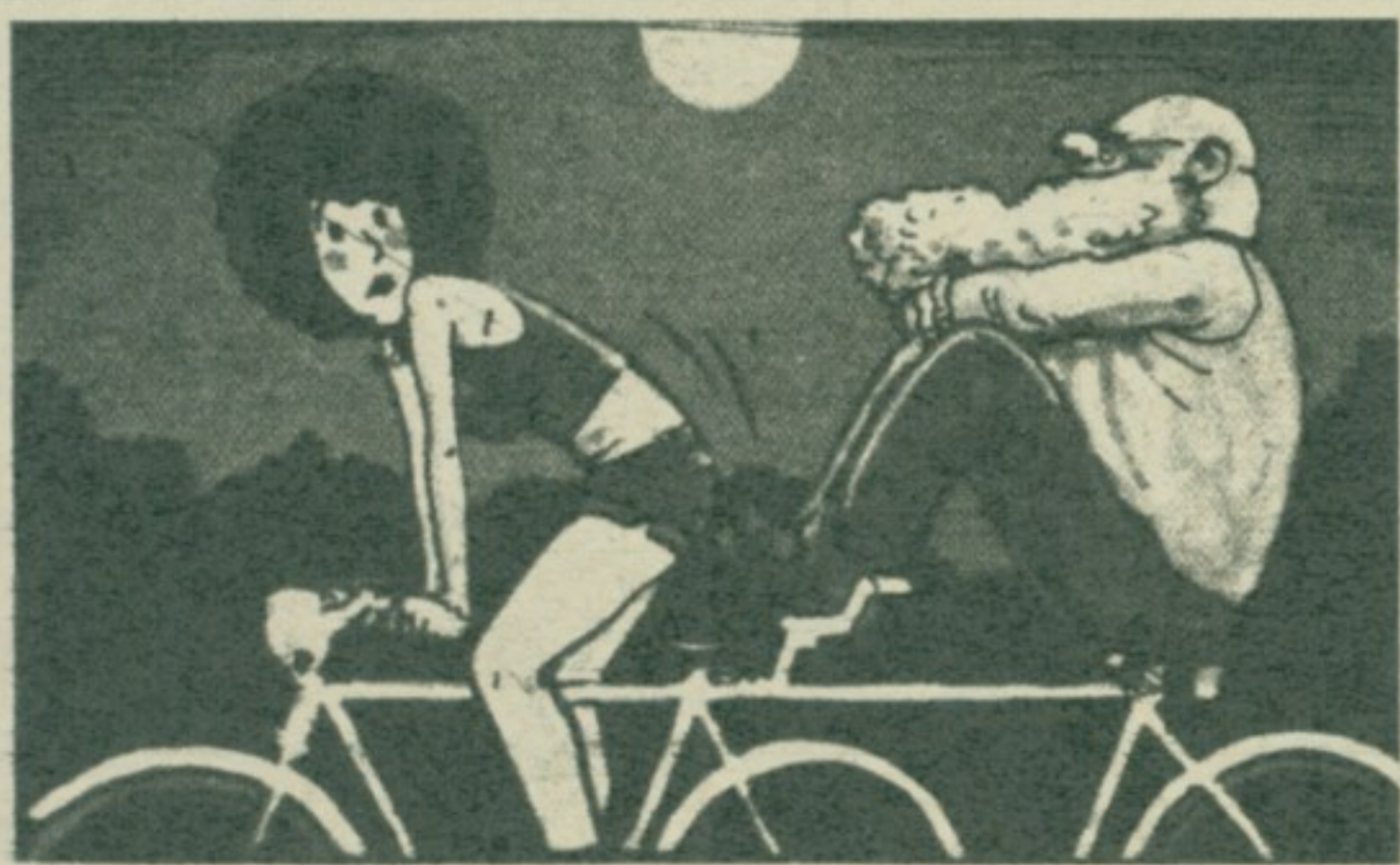
ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: РОБОТИ ПРАДЕ РАКЕТУ!

ВЕЛИКИ НАГРАД

ЗА НАЈТЕЖА ПИТАЊА ДОЗВОЉЕНО ЈЕ ТРАЖИТИ ПОМОЋ

1

ВОЗИЛО НА СЛИЦИ ЈЕ:
— тандем
— бицикл
— трицикл

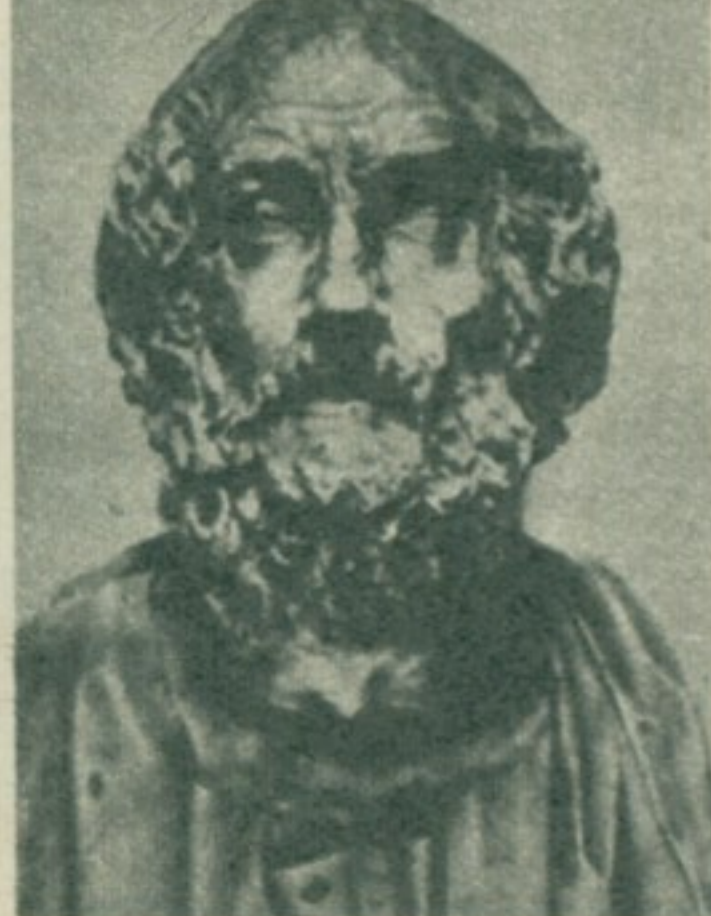
6

НАША ПЕСНИКИЊА
— Алечковић
— Максимовић
— Парун

9

ОНИ ЉУДИ СУ ОБУЧЕНИ У НАРОДНУ НОШЊУ:
— Косова
— Војводине
— Датманије

12

ТВОРАЦ ИЛИЈАДЕ И ОДИСЕЈЕ ЈЕ:
— Херодот
— Хомер
— Хераклит

2

ЧИЈА ЊУШКА ВИРИ КРОЗ РУПУ:
— телећа
— магарећа
— псећа

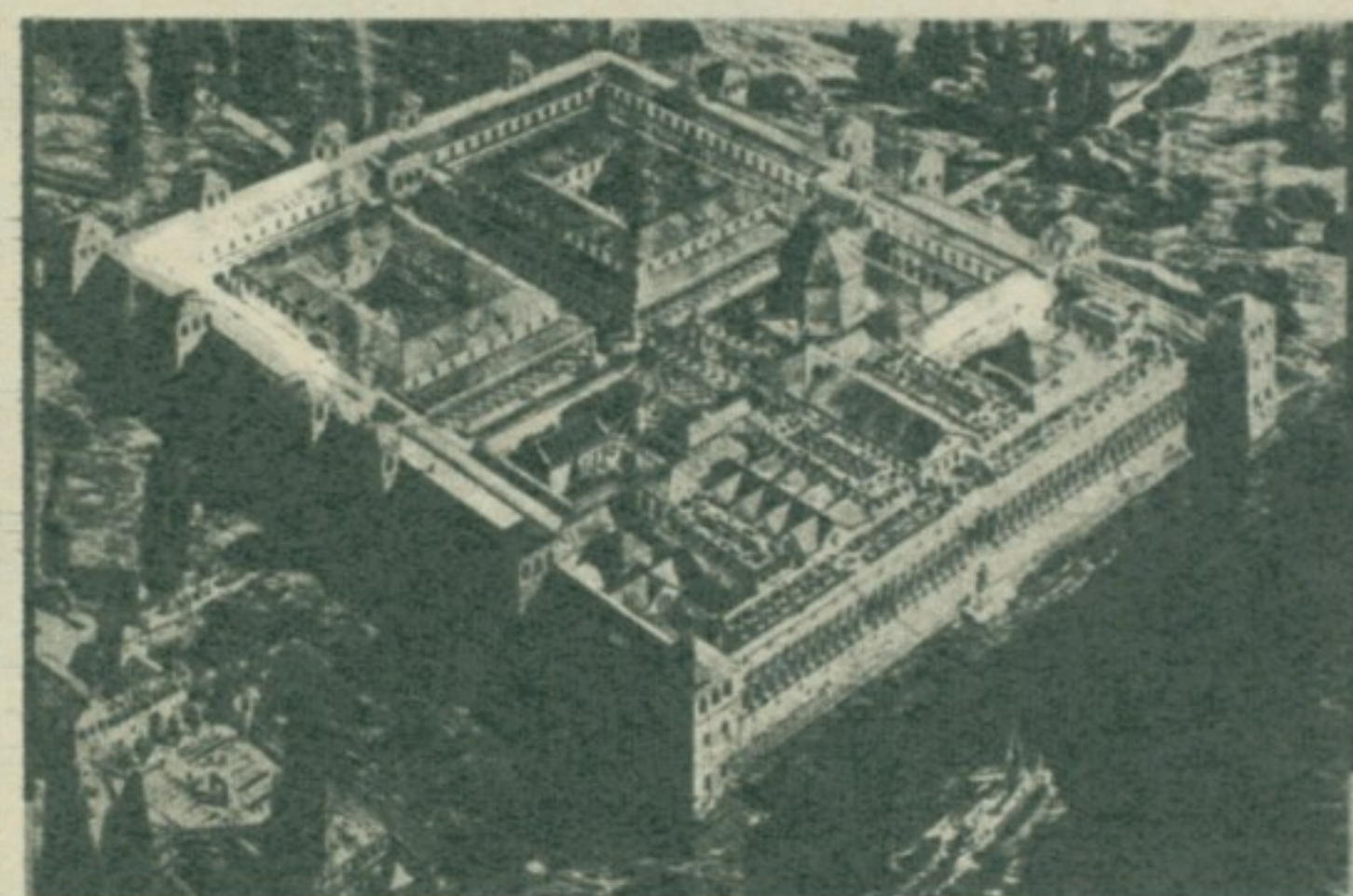
4

ПИЛЕ СЕ ТЕРА УЗВИКОМ:
— шии
— пис
— иии

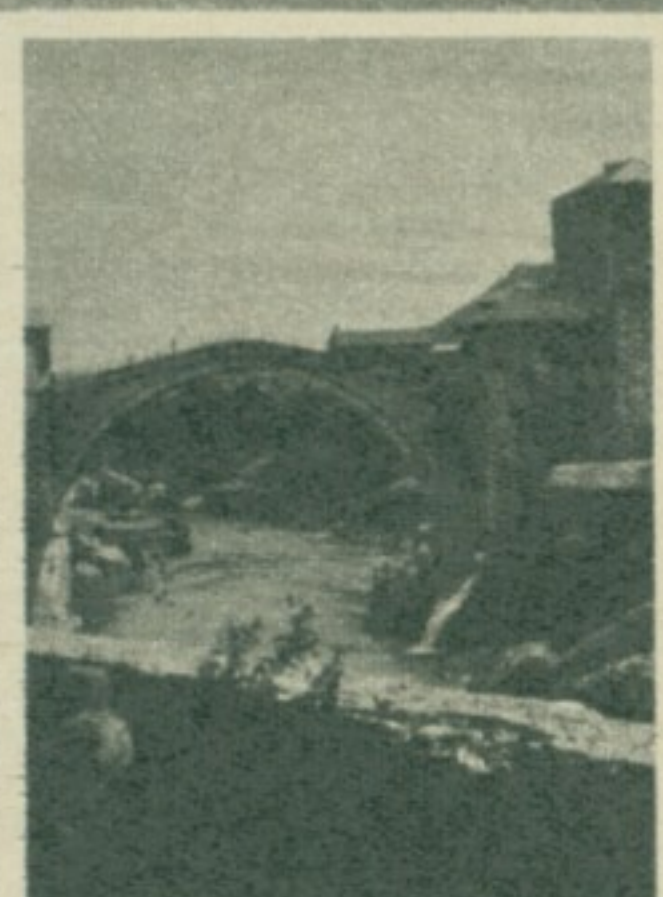
7

ГЛУМАЦ НА СЛИЦИ ЈЕ:
— Жан Габен
— Фернандел
— Луј де Финес

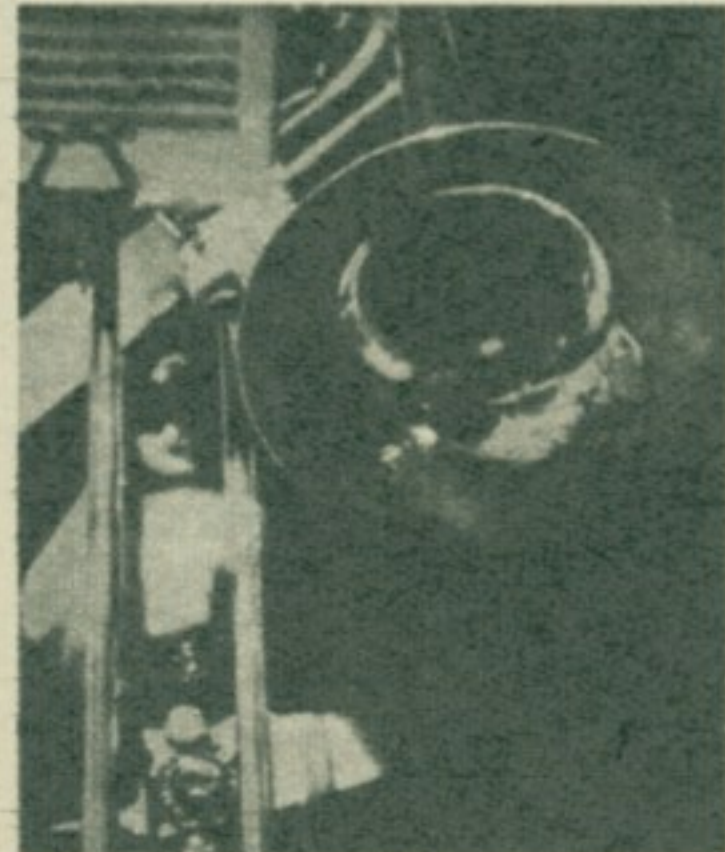
10

ЦРТЕЖ-РЕКОНСТРУКЦИЈА ПОЗНАТЕ ПАЛАТЕ У СПЛИТУ
— Доментијанове
— Диоклецијанове
— Дукљанинове

3

ОВАЈ МОСТ ЈЕ НА РЕЦИ:
— Неретви
— Дрини
— Вардару

5

НА СЛИЦИ ЈЕ ДЕО МУЗИЧКОГ ИНСТРУМЕНТА КОЈИ СЕ ЗОВЕ:
— тромблон
— тромбон
— табун

8

ЈАХАЧ НА КОЊСКИМ ТРКАМА СЕ ЗОВЕ:
— цокеј
— фарисеј
— птејбој

11

НАЈВЕЋА ТОПИОНИЦА БАКРА У ЈУГОСЛАВИЈИ ЈЕ У:
— Бакарцу
— Тренчи
— Бору

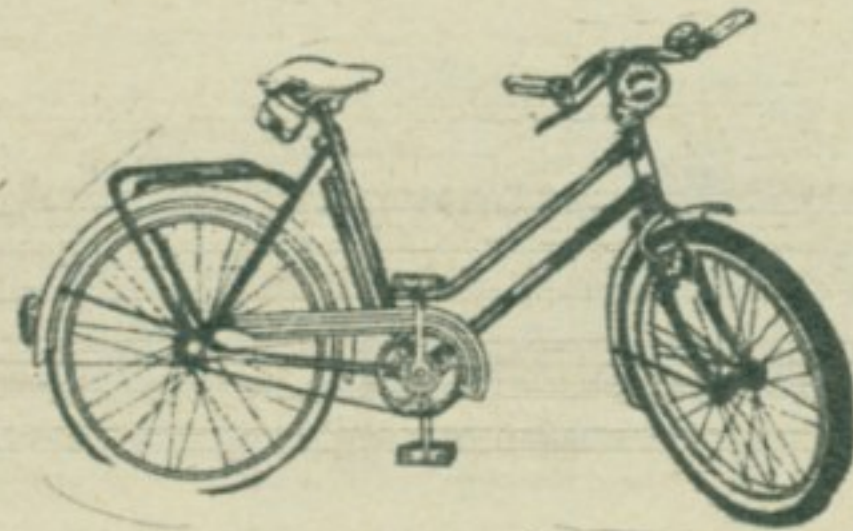

13

ТРАКА У КУТИЈИ ЈЕ:
— филмска
— магнетофонска

НАГРАДЕ

1.

БИЦИКЛ »БИСЕР«

2.

CAT DARWIL

3.

КОМПЛЕТ КЊИГА:
ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ
ВОЛТА
ДИЗНИЈА

И КВИЗ

ОД СУСЕДА И УКУЋАНА!

ПРАВИЛА КВИЗА

1. За свако питање дата су 3 или 2 одговора од којих је један тачан, или није дат ниједан одговор.
2. Тачан одговор на свако питање напишите на купону.
3. Купон с одговором залепите на дописницу и пошаљите „Политикином забавнику“, 11001 Београд, П. фах 124. Купон треба да стигне у ЗАБАВНИК најдаље до 1. децембра ове године.

14

ДА ЛИ БИ ОВАЈ ЧОВЕК МОГАО ДА УЋЕ КРОЗ ОТВОР НА ТЕНКУ:
— да
— не

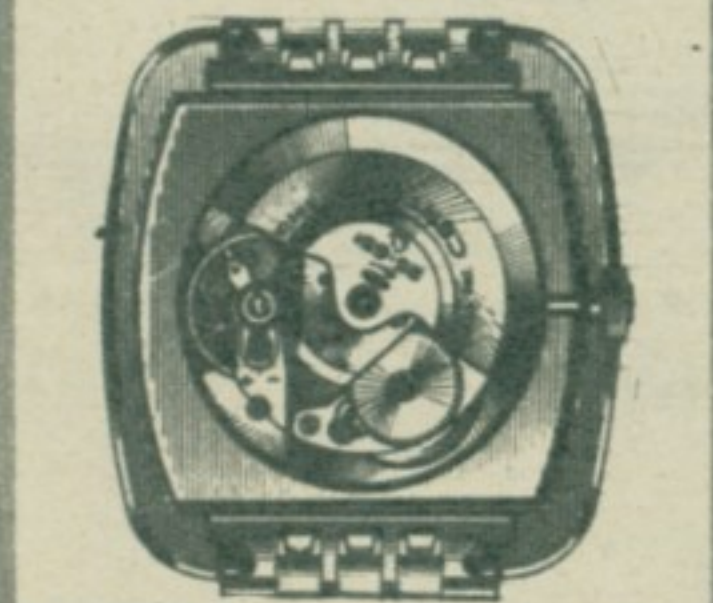
15

ДОВИТНИК НОБЕЛОВЕ НАГРАДЕ ЗА МИР:
— Ганди
— Кинг
— Швајцер

16

ОВА СТОЛИЦА СЛУЖИ ЗА:
— обедовање
— остављање одела

17

САТ НА СЛИЦИ ЈЕ:
— обичан
— електричан

КОЛО ОД СРЕЋЕ УОКОЛИ ВРТЕЋИ СЕ НЕ ПРИСТАЈЕ:
ТКО БИ ГОРИ, ЕТО Ј' ДОЛИ,
А ТКО ДОЛИ, ГОРИ УСТАЈЕ.

18

ОВЕ ПОЗНАТЕ СТИХОВЕ НАПИСАО ЈЕ:
— Његош
— Гундулић
— Мажуранић

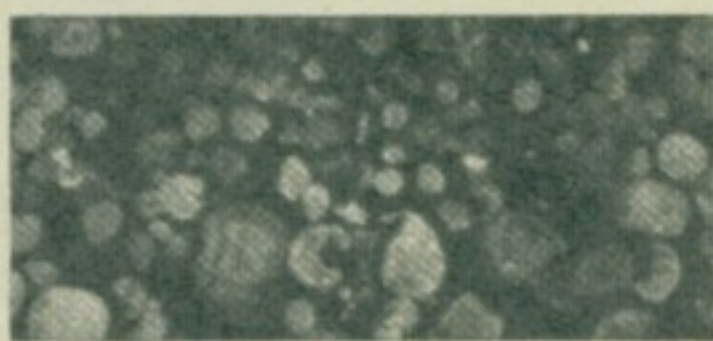
23

ЗНАК ЈЕДНЕ ВРСТЕ АУТОМОБИЛА:
— пежџа
— мерцедеса
— ролс-ројса

19

ДА ЛИ ЈЕ МОРСКИ КОЊ СИСАР:
— да
— не

20

ХАРТИЈА СЕ ДОБИЈА ОД:
— гликозе
— лактозе
— целулозе

24

САСТАВИТЕ ОД ОВИХ „ПИЈАНИХ“ СЛОВА ИМЕ НАШЕ ФИЛМСКЕ ГЛУМИЦЕ:

ВИАМР
ЧАВЕР
НЧВЕР
НЧВЕР

21

ПОЛИЦАЈАЦ НА СЛИЦИ ЈЕ:
— француски
— шпански
— енглески

25

КУВАРСКА ВЕШТИНА СЕ ЗОВЕ:
— икебана
— кулинарство

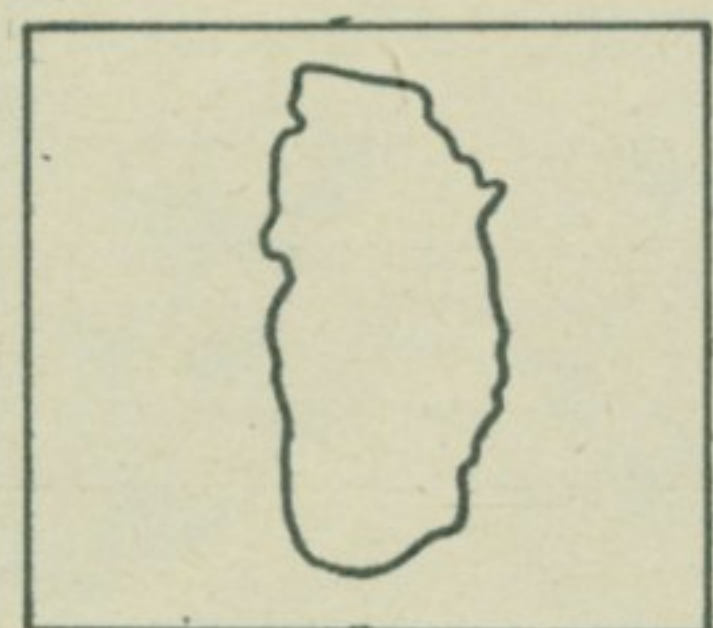
26

ДА ЛИ ПТИЦЕ ПЕВАЧИЦЕ УМЕЈУ ДА ПЛИВАЈУ:
— да
— не

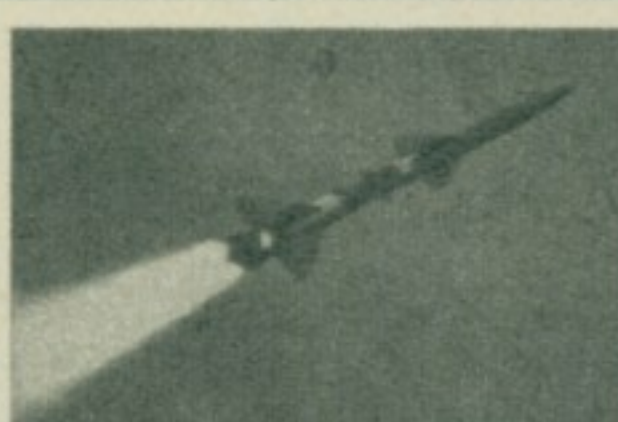
27

ДЕО СПОРТСКОГ ОБЈЕКТА — СКАКАОНИЦЕ:
— пливачке
— смучарске
— једриличарске

28

НАЈДУБЉЕ ЈЕЗЕРО У ЈУГОСЛАВИЈИ ЈЕ:
— Дојранско
— Преспанско
— Охридско

29

ПОГОН РАКЕТЕ ЈЕ:
— клипни
— млазни

30

НАЈВИШИ ДЕО ЦАМИЈЕ СЕ ЗОВЕ:
— миндерлук
— бурурет
— минарет

1	16
2	17
3	18
4	19
5	20
6	21
7	22
8	23
9	24
10	25
11	26
12	27
13	28
14	29
15	30

ПОПУНИ, ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ И

ЛОКОМОТИВА
ЈЕ ЈУРИЛА
НЕСМАЊЕНОМ
БРЗИНОМ...

НЕ... НЕ...
НЕЋЕМО
СТАТИ!

НЕ, ЛИЗ! И ВИШЕ
НЕ МОГУ ДА КО-
ЧИМ... ИНАЧЕ ЋЕ-
МО ИЗЛЕТЕТИ
ИЗ ШИНА!

МОРАМО СЕ
ПОМИРИТИ
СА СУДБИ-
НОМ...

У... УСПОРИЛИ СМО
АЛИ НЕ ДОВОЉНО!
КАД БИ СМО САМО
САВЛАДАЛИ ОКУ-
КУ... МОЖДА БИ...

ЛОКОМОТИВА ЈЕ ПРО-
ТУЋАЛА И...

ОХ! СРЕЋА...
НАИШЛА ЈЕ
УЗБРДИЦА!
ЗАУСТАВИ-
ЋЕМО СЕ!

ШТА САД,
ЏОНИ?

ПОТРАЖИ-
ТЕ ЛЕКАРА
ЗА ГЛЕНА!
ЈА ЋУ ОВАЈ
ТОВАР ВРА-
ТИТИ У
ГРАД!

ТО ЧУДО-
ВИШТЕ...
КАКО ЈЕ
МОГАО?

КАКО ЈЕ МОГАО
ДА УДАРИ ГЛЕНА?
ИСТО КАО ШТО
ЈЕ УКРАО ЖИТО
ОД ГЛАДНИХ!

КАД СУ СЕ, КРЕЋУЋИ СЕ УНАЗАД,
ВРАТИЛИ У СТАНИЦУ...

НЕМА КОЛА
МАЈОРА
ДОМА!

НА КОЈУ ЈЕ
СТРАНУ ОТИШАО
МАЈОР ДОМО?

НАТРАГ
У
ГЛАВНИ
ГРАД!

МОРА ДА
ЈЕ ВЕЋ
ДОБРО ОД-
МАКАО!
ХММ...
ИПАК...

ПОМОЗИ
ЖЕНАМА
ДА ГА ОД-
ВЕДУ ДО
ЛЕКАРА!
ЈА МОРАМ
ДАЋЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

БЕЖИШ ОД СВО-
ЈЕ САВЕСТИ,
ДОМО... АКО ЈЕ
УОПШТЕ ИМАШ?

ЗАТОЧЕНИК ЂАВОЉЕГ ВРХА

Спустити се падобраном
на оштар врх стене ве-
ома је тешко, али сићи
са њега било је још теже

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

— Боље би било да одемо и ви-
димо како је том Хопкинсу — рекао
је Џојнер.

НОЋ МЕЂУ ПАЦОВИМА

Гласови о томе да се нешто де-
шава на Ђавољој кули брзо су се
раширили тако да се, кад је Џој-
нер стигао у подножје велике сте-
не, ту већ окупило неколико стоти-
на посматрача из Репид Ситија. Ус-
коро је над њима забрујао лаки а-
вион. Кљупко с конопцем бачено из
њега падало је према сићушној
Хопкинсовој прилици чији се падо-
брански комбинезон беласао на
врху стене. Затим је авион одле-
тео.

— Ехееј! Чувај се! — чуло се ус-
коро Хопкинсово упозорење одоз-
го. Неколико тренутака после тога
на земљу је пао камен за који је би-
ла привезана цедуља.

„Конопац је ван мог домаћаја.
Баците други“ — писало је на њој.

Ово је било непредвиђено, па је
прошло поприлично времена док је
набављен и бачен нови конопац.
Али, тада је дошла нова неприлика:
размрсивши кљупко, Хопкинс је ву-
као конопац преко стења тражећи
погодно место где ће учврстити је-
дан његов крај. Конопац се тако ис-
крзао да више није био сигуран за
употребу.

Уто је почело да се смркава. Врх
Ђавоље куле обавили су облаци из
којих је сипала ледена киша, а

Хопкинс није могао да бира — ос-
тао је тамо где је.

Следеће јутро освануло је ведро
и хладно. Хопкинс је поручио да
ће покушати да скочи с врха сте-
не падобраном! Био је сигуран да
ће жив стићи на земљу. Џојнер се
дивно одважности овог човека, али
му је поручио да остане где је. Мо-
гућност да оштро стење исцпепа па-
добран била је исувише велика. У-
место тога Џојнер је послао по два
искусна планинара да крену према
Хопкинсу.

У међувремену спустила се ноћ
која је Хопкинсу донела још једну
снажну олују. Из авиона су му ба-
цили залихе хране, али баш то му
је донело нову опасност на коју ни-
је ни помишљао. Осетивши мирис
хране, из рупа око њега извирили
су огромни изгладнели пацови, че-
кајући да њихову жртву ухвати сан.
Те ноћи Џорџ Хопкинс није ни тре-
нуо.

МУЧНО ИШЧЕКИВАЊЕ

Трећег дана стигли су планина-
ри и уз крајње напоре покушали
да се успну уз стрме ивице стене.
На жалост, морали су да одустану
и признају пораз.

Џојнер је схватио да ако постоји
неко ко може да се попне на Ђаво-
љу кулу онда то може бити само
екипа која је већ једном то успела.
Али како пронаћи те људе?

Ускоро су успели да сазнају да
је вођ екипе био Џек Дарнес, сту-

дент медицине из Дармута. Позвали
су га телефоном и он је обећао да
ће саставити нову екипу и да ће
са њима долетети првим авионом.

И тако је Џорџ Хопкинс, већ ма-
лакшао од неспавања, кише и вет-
ра, морао да сачека да они прева-
ле дуг пут из Њу Хемпшајра на
крајњем истоку САД. Међутим, еки-
па није имала среће, њихов авион
је због неповољних временских
прилика морао да се спусти, па су
даљи пут дуг неколико хиљада ки-
лометара наставили возом. Стигли
су тек шестог дана Хопкинсовог за-
точеништва на пустом врху и одмах
кренули да се пењу.

Иако вешти планинари, за свега
400 метара морали су да се пењу
од осам ујутро до четири по подне!
Најзад су се исцрпнени и обливени
знојем, извукли на врх. Тамо су на-
шли Џорџа Хопкинса који је био
једва жив али, зачудо, добро рас-
положен.

Дарнес му је показао како да о-
бавије конопац око ногу и рамена
тако да у случају потребе може
контролисано да силази, сантиметар
по сантиметар. Хопкинс је то брзо
схватио.

У сумрак истог дана читава гру-
па нашла се на сигурном, у поднож-
ју Ђавоље куле. Мучно ишчекива-
ње падобранца било је завршено.

Обичан човек би после тога оти-
шао у болницу. Уместо тога Џорџ
Хопкинс је на брзину дао неколико
изјава за радио и кренуо право на
аеромитинг, исти онај због којег је
и скочио на немогућу стену!

П. С.

ЛУДА РЕКЛАМА

Да није видео својим очима, Но-
ел Џојнер тешко би поверовао у
ову реченицу. Јер, на ову 400 мета-
ра високу кулу од црних и црвених
вулканских стена изниклу усред
потпуно равнот пешчаног простран-
ства североисточног Вајоминга, љу-
ди су успели да се попну свега два-
пут: 1890. и, недавно, 1938. године.
Оба пута то су учинили веома ве-
шти планинари.

Али, Џојнер је малопре видео
својим очима како се на врх овог
гигантског гребена спустио падо-
бранац!

Један од присутних се насмејао.
— Све је у реду — рекао је. —
Знамо за то. Скинућемо га оданде.

Џојнер је запањено гледао у го-
ворника.

— Нећете ваљда да кажете да је
и ово нека реклама?

Убрзо је сазнао да је посреди не-
што слично. Чувени падобранац
Џорџ Хопкинс спустио се на врх
Ђавоље куле да би на тај начин на-
правио узбудљиву рекламу за аеро-
митинг који је идуће недеље треба-
ло да се одржи у суседном граду —
Репид Ситију.

— Лепо, богами, — рекао је под-
смешљиво Џојнер. — Али, како ми-
слите да тај јадник сиће?

— Једноставно. Спустиће се по-
моћу конопца који ћемо му бацити
из авиона.

То је звучало безумно. Чувши,
међутим, да Хопкинс није само лу-
до храбар падобранац већ и опро-
бани дублер у опасним филмским
сценама, Џојнер је помислио да ће
му то можда ипак поћи за руком.
Мада се само изванредно увежбан
планинар смео упустити у силажење
низ потпуно гладак и окомит зид
стене, један јак човек челичних жи-
ваца могао је такође успети у томе.

Џиновски пацови само су чекали да
Хопкинс заспи, па да навале.

ФРАНЦУСКА
ГРЕНАДИР-
ПЕШАК
ЦАРСКЕ
ГАРДЕ

НАПОЛЕОН БОНАПАРТА

ГЕНЕРАЛ РАП
НАПОЛЕОНОВ
АБУТАНТ

ФРАНЦУСКА
СТРЕЛАЦ
НАРЕДНИК

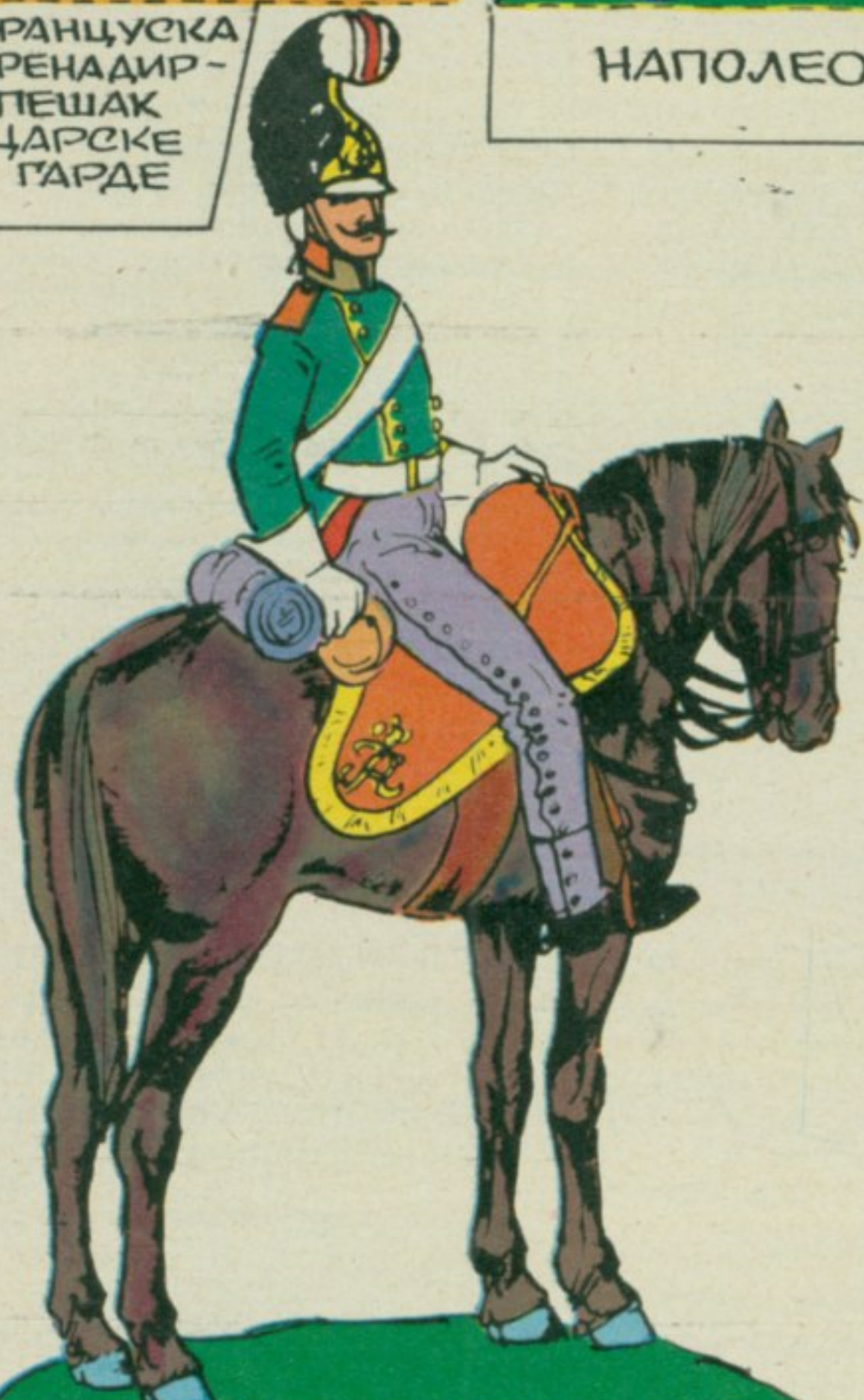
РУСТАН
НАПОЛЕОНОВ
МАМЕЛУК

ВЕЛИКЕ БИТКЕ

АУСТЕРЛИЦ

Другог марта 1805. одиграла се код Аустерлица (данашњи Славков у Чехословачкој) велика битка између француске војске на челу с Наполеоном I Бонапартом и аустријских и руских снага које су предводили владари Франц II и Александар I. Овај сукоб био је само једна карика у низу Наполеонових освајачких похода. Савезници су надирали од Оломоуца у Моравској према југу с око 160.000 војника док је Наполеон, скупивши све своје снаге, око 65.000 људи, заузео узвишење између Брна и Аустерлица.

У рану зору савезници су напали француско десно крило у намери да га опколе а да би сломили отпор непријатеља довели су и појачање са центра. То је искористио Наполеон, одмах ударио на ослабљени центар руско-аустријске војске и од њега одсекао десно крило. Француска коњица је истовремено одсекла непријатељско лево крило а противничку коњицу која је дошла у помоћ уништила је чувена Наполеонова гарда. Тада су аустријске и руске снаге почеле да се повлаче али је Бонапарта кренуо за њима и наредио да се отвори топовска паљба по замрзнутом језеру преко кога је прелазило 20.000 војника. Булад су разбила лед и готово сви војници су се утопили. Савезници су у овој бици изгубили око 27.000 људи а Французи свега око 7.000.

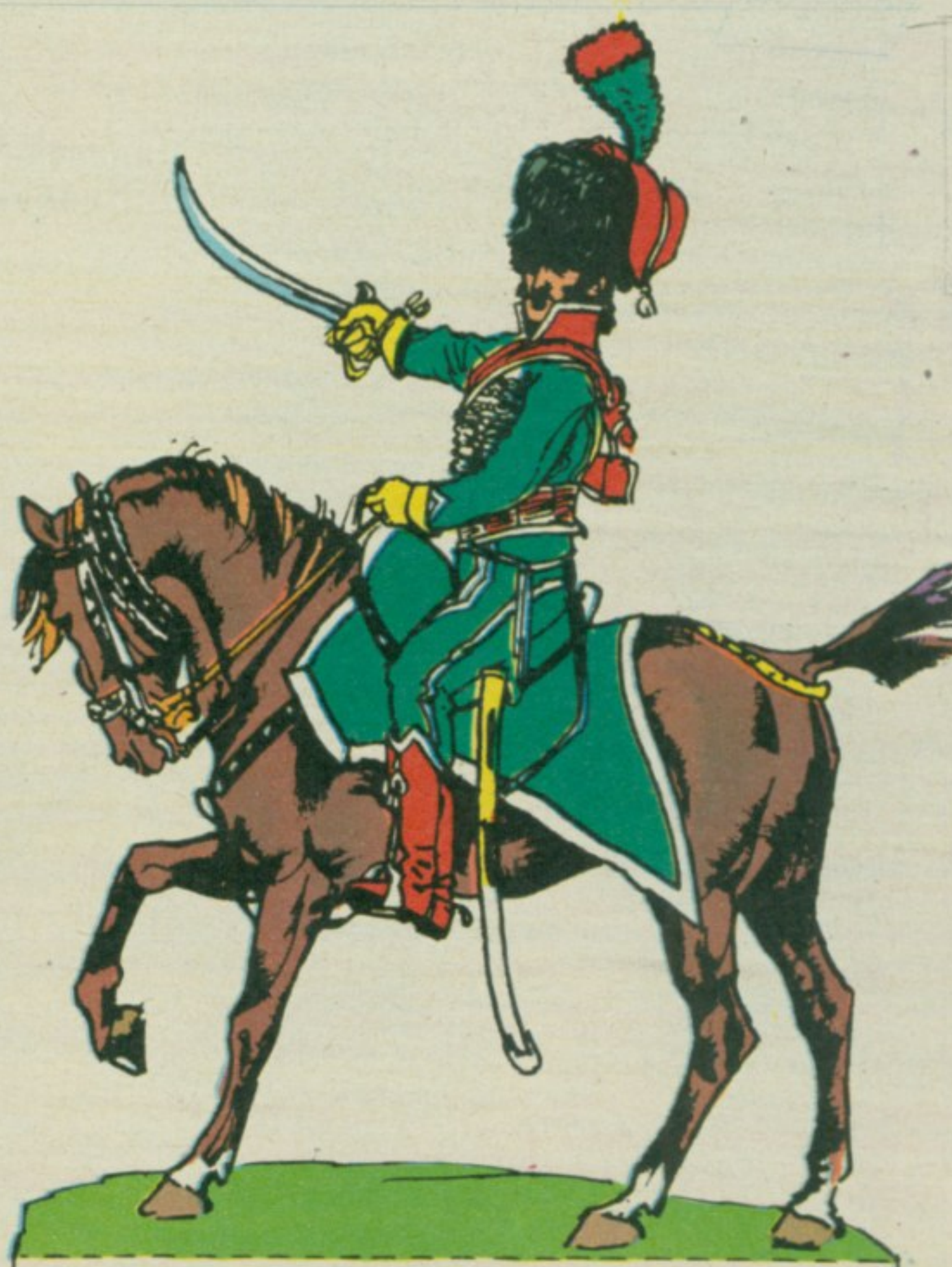
РУСИЈА
АРАГОН, ПОДОФИЦИР

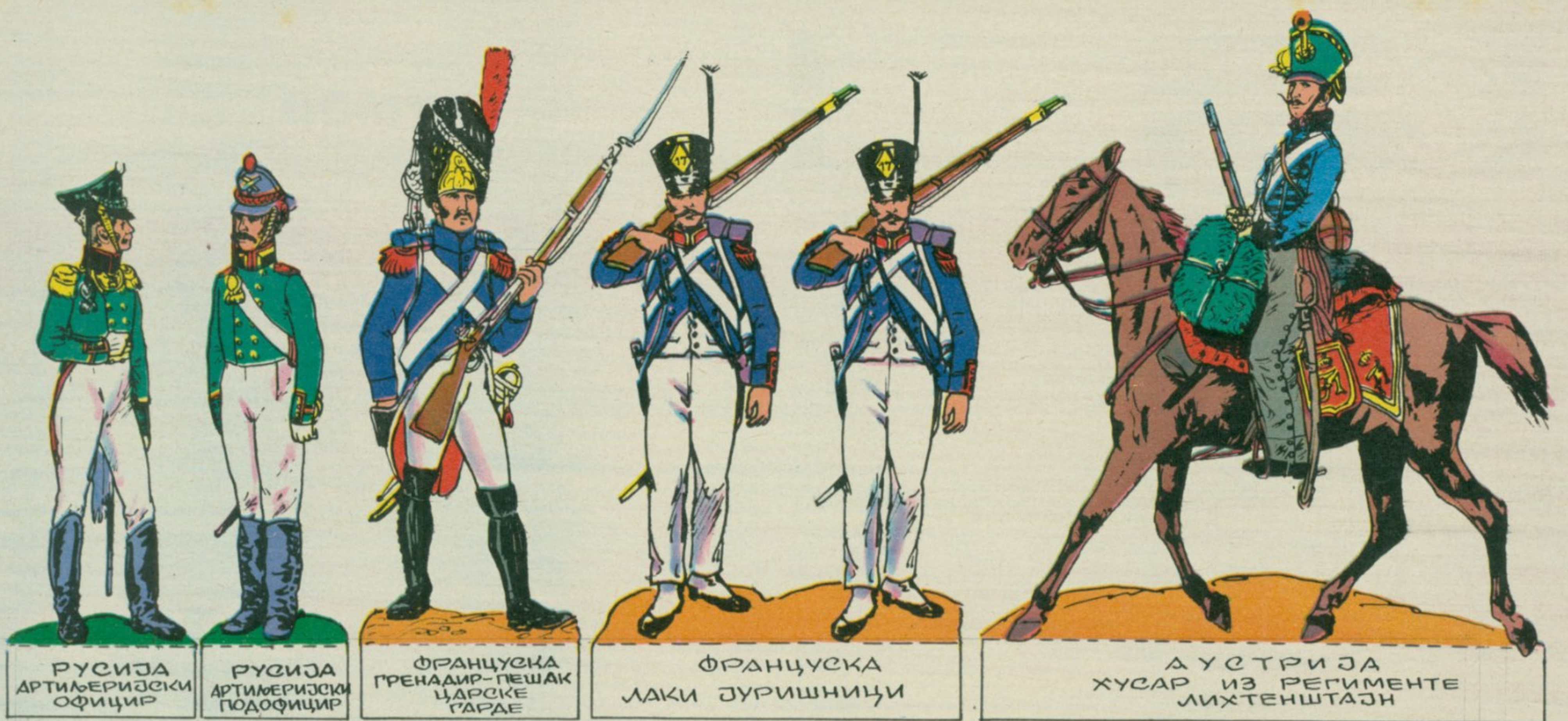
ФРАНЦУСКА
ГРЕНАДИРИ-ДОВОШАРИ
ЦАРСКЕ ГАРДЕ

ФРАНЦУСКА
КАРАБИНЈЕР-ТРУБАЧ

ФРАНЦУСКА
ОФИЦИР ЕЛИТНЕ ЧЕТЕ
КОЊИЧКИХ ЈУРИШНИКА

У продавници ЕНЕРГОИНВЕСТА на Скендерији у Сарајеву специјалан жири извукао је на срећу међу тачним одговорима имена 19 учесника 38. Енергоинвестове наградне игре. Називи награда које ће добити знаће се на крају квиза у завршној емисији ТВ ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА 3. I 1972. године:

Награђени су: 1. ЕРМИНКА ХОЦИЋ, Осн. шк. „Добрила Мештровић“ 79230 Прозор 2. СОЊА ИБАКОВИЋ, Ул. 25. новембра бр. 1, 74400 Дервента 3. ДРАГУТИН ГАЈДЕК, Исе Милковића 30, Сисак 4. ЗОРАН ДУЊИЋ, Грачац бр. 218, 36215 Подунавци 5. МИЛОМИР ВУЈАДИНОВИЋ, Војна пошта 2223, 37002 Крушевац 6. НЕНАД СУША, Руменачка нова 12 21000 Нови Сад 7. СЛАВИЦА ЖИВКОВИЋ, М. Тита 118, Буковац 8. САВА ЗОРИЋ, Саве Ковачевића 9 (стан 9) 21000 Нови Сад 9) ИРИНА КОВАЧ, Буре Салаја 1/а, 35250 Параћин 10. ВЈЕКОСЛАВ БИРОВЉЕВИЋ, М. Гупца, 54208 Петријевици 11. АЗРА ЧУСТОВИЋ, Сутјеска 3/П, Сарајево 12. СЛАВИША МИЛОЈКОВИЋ, Авалска 10, 19300 Неготин 13. АЛЕКСАНДАР ИВИЋ, 25230 Кула 14. СУНЧИЦА ЦВИТКОВИЋ, Осн. шк. „Полача“, 57301 Полача 15. ЈЕЛЕНА БОГДАНОВИЋ, Грушка О. 16, 50000 Дубровник 16. ДАВИД СОКОЛИЋ, Гргин дол 17, 55300 Славонска Пожега 17. ДРАГУТИН ШРЕПФЕР, Радничка 8, 54551 Велишће 18. РАТКО СТОЈМИРОВИЋ, Савски насип 1/Б, Нови Београд и ЛЕНКА ДОБЛАНОВИЋ, Шекспирова 5 П/15, 91000 Скопље.

хумор

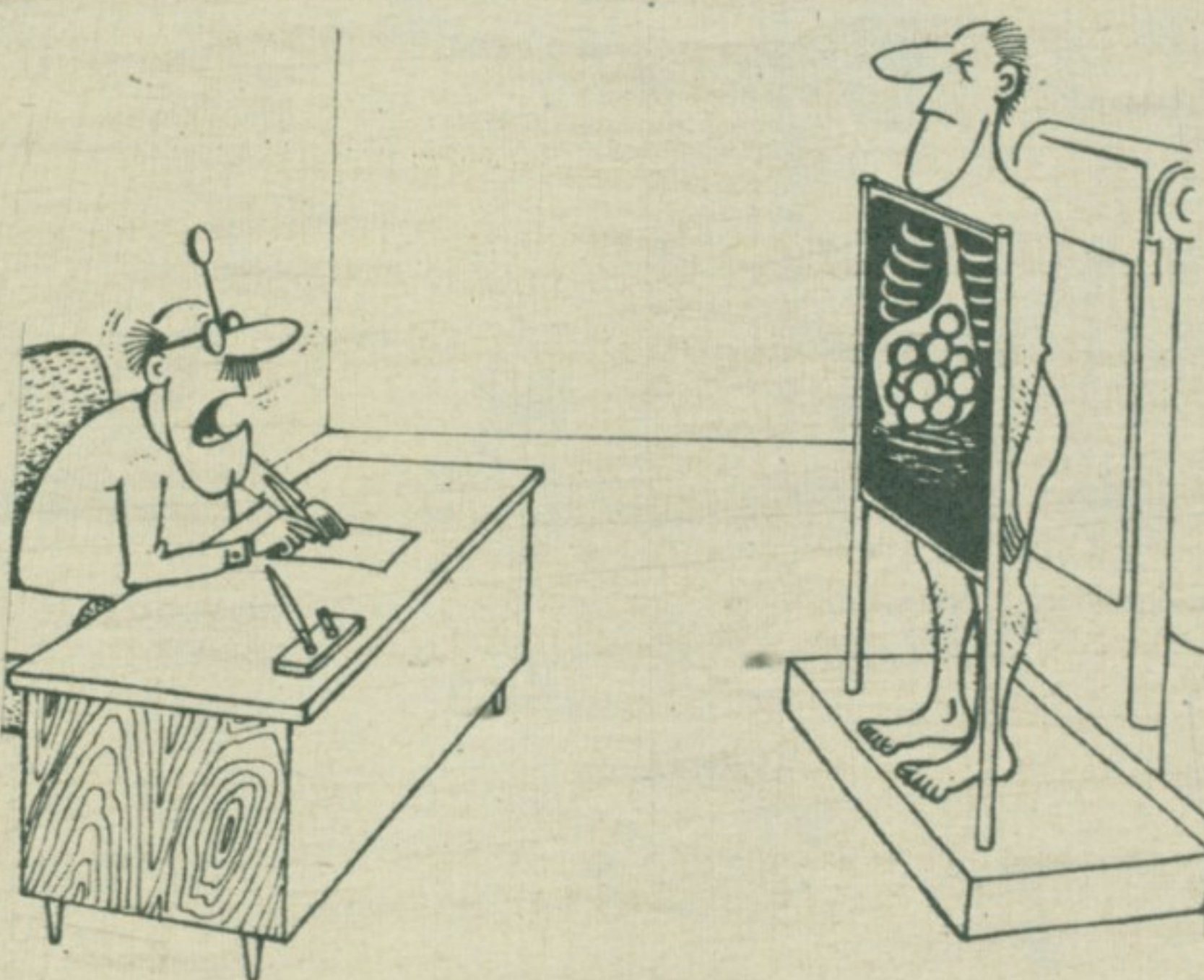
БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

— Већ три недеље сам на слободи, престани да ми стављаш турпије у колаче!

— И још један савет: кад играте тенис, држите уста затворена!

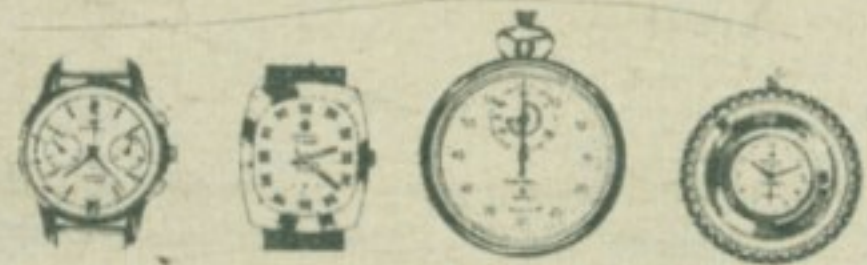
DARWIL НАГРАДНА ИГРА РЕШЕЊЕ 17. DARWIL-ове НАГРАДНЕ ИГРЕ

У „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ број 1031 од 1. октобра ове године објавили смо 17. DARWIL-ов наградни задатак ПРОНАЈИ 5 РАЗЛИКА. Одзив је био велики и на конкурс је стигло неколико хиљада одговора. ЖИРИ ЗАБАВНИКА је према већ утврђеним правилима прегледао све приспеле одговоре, одвојио тачне од нетачних и међу тачнима извукао на срећу имена 6 добитника. Сви су они добили на поклон од DARWIL-а по један часовник.

И поред малог броја нетачних одговора (свега 136) доносимо решење овог наградног задатка: ликови под

бројевима 1. 2. 4. 7 и 9 на цртежу Б разликују се у неким детаљима од истих ликова на цртежу А.

I НАГРАДУ: мушки часовник са штоперницом и датумом добио је РАДОЈЕ ВАСИЋ, Н. Насеље Д/6 1/12, 19320 Кладово

II НАГРАДУ: дечји часовник добио је МИРОЉУБ ДРАГИЧЕВИЋ, Драгомира Гајића Б 3/3, 37000 Крушевац

III НАГРАДУ: дечји часовник добила је СЛАВИЦА СТЕФАНОВСКА, ул. 4-ти Новембар бр. 50, 97000 Витола

IV НАГРАДУ: спортску штоперницу добио је МИЛИСАВ БОЖОВИЋ, Ханри Дипон 6, Косовска Митровица

V НАГРАДУ: часовник-привезак добио је СТОЛА СИМОВИЋ, ж. е. 38230 Липљан

VI НАГРАДУ: часовник-привезак добио је ЖЕЉКО ИЛИЋ, Вуковарска 174, 54000 Осиејек.

$$3x + 5y = 5(x + y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

7
дана
увек
с вама
raquo
РЕВИЈА

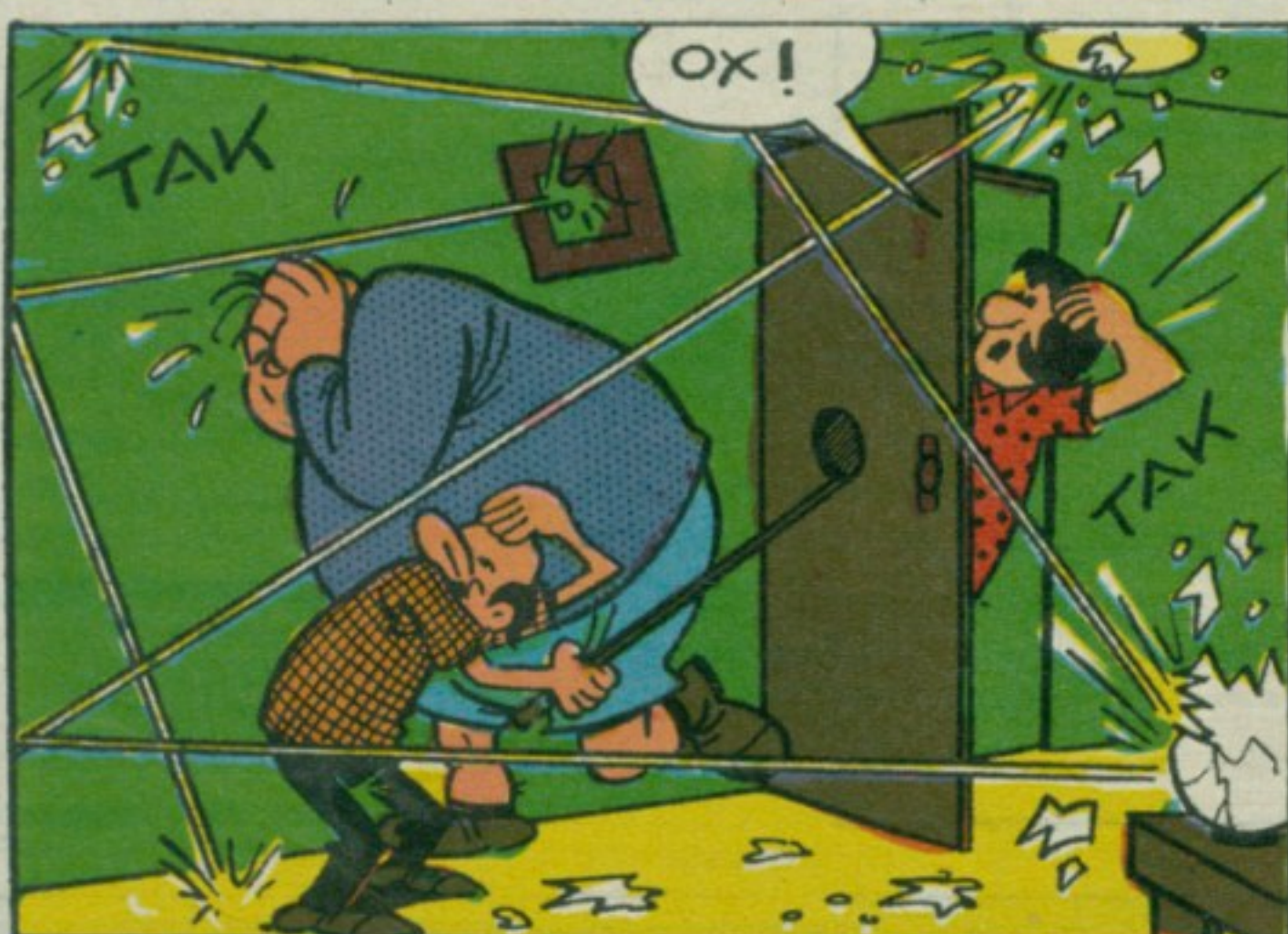
ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Ако слон згази мраву,
ниједан га мрав неће осветити
(Афричка пословица)

ЏОЏЕВ РОЂЕНДАН

Мој јешаша луд за спортом

Т у усред воде, далеко од копна, чекали смо сваке вечери да се спусти магла, па да упалимо светионик и пустимо сирену која је сваких петнаест секунди својим урликом упозоравала бродове на пучини.

Мак Дан и ја били смо усамљени као две птице изгубљене на сивом небу. Сав наш живот овде сводио се на те црвено-беле сигнале и рик сирене. Њен стравичан урлик плашио је галебове, наше једине пријатеље и госте, и они би се лудачки разбежали чим би заурлала.

Мак Дан је те вечери био узнемирен. Запалио је лулу покушавајући да спокојно пушта димове, али ја сам осетио да с њим нешто није у реду.

— Јеси ли због нечега забринут? — упитао сам га.

Он је неко време ћутао, као да се колебао, а затим ме погледа и кратко рече:

— Због мистерије мора.

Тајне океана

Тај одговор ми ништа није објаснио. А и Мак Дан као да се показује, па покуша да скрене разговор на нешто што очигледно није био прави смисао његових речи.

— Знаш — поче он — океан је у ствари једна циновска снажна пахуљица, или боље речено капљица, која се ваља, окреће, надима и узима на хиљаде најразличитијих облика и боја. Како је то чудно! Ево, узми овај случај: једне вечери пре неколико година баш сам седео овде, кад се нагло из дубине мора појавише на површини непрегледна јата риба. Као да их је нешто гурало у залив. Било их је тако много да је изгледало као да је огроман паун положио по површини мора реп у хиљаду боја. Трајало је тако до поноћи. А онда, наједном, сложено као по каквој нечујној команди, све су се загнуриле у дубину и нестале. Могло се помислити да су стигле као претходница неком другом, још величанственијем походу.

— Јесу ли се још који пут појавиле?

— Никад више. Али, зашто су се и тада појавиле. Можда их је баш светионик привукао на неки начин?

— Е, мој Мак Дане, има толико тајанствених ствари у мору за које ћемо ко зна кад сазнати шта значе и шта им је узрок, ако уопште и сазнамо. И поред свих наших машина и подморница — настави мој друг, као за себе — верујем проћи ће десет хиљада векова пре него што будемо крочили на дно океана, у царство чаролија, и ту упознамо прави страх!

Нешто долази!

Ту реч „страх“ Мак Дан је изговорио с посебним нагласком. А затим је нагло устао и позвао ме да пођемо на кулу.

Попели смо се уз 80 степеница до врха светионика. Горе, у малој кабини Мак Дан угаси светлост тако да смо час били у потпуном мраку, а час обасјани огромним фаром који се непрекидно палио и гасио. Сирена за маглу као циновски ловачки рог сваких петнаест секунди упућивала је свој урлик далеко на пучину.

— Зар ти не личи на крик огромне животиње која се овде нашла усамљена па некоме тамо, у бездану океана, шаље поруку: „Ја сам овде... ја сам овде... ја сам овде“.

ВЕЛИКА МОРСКА ЗМИЈА

А бездан јој одговара: „Даа... даа... чујем те“.

Зачуђено сам гледао у Мак Дана и он то примети, па се трже и озбиљно проговори:

— Слушај Цони, ево већ си три месеца овде са мном. Боље је, зато, да ти кажем. У ово доба године, кад почну магле, понекад НЕШТО долази овамо до светионика. Оклевао сам да ти о томе причам јер би помислио да сам ћакнут. Али, сад морам да ти кажем јер се време приближава и можда ће поново до-

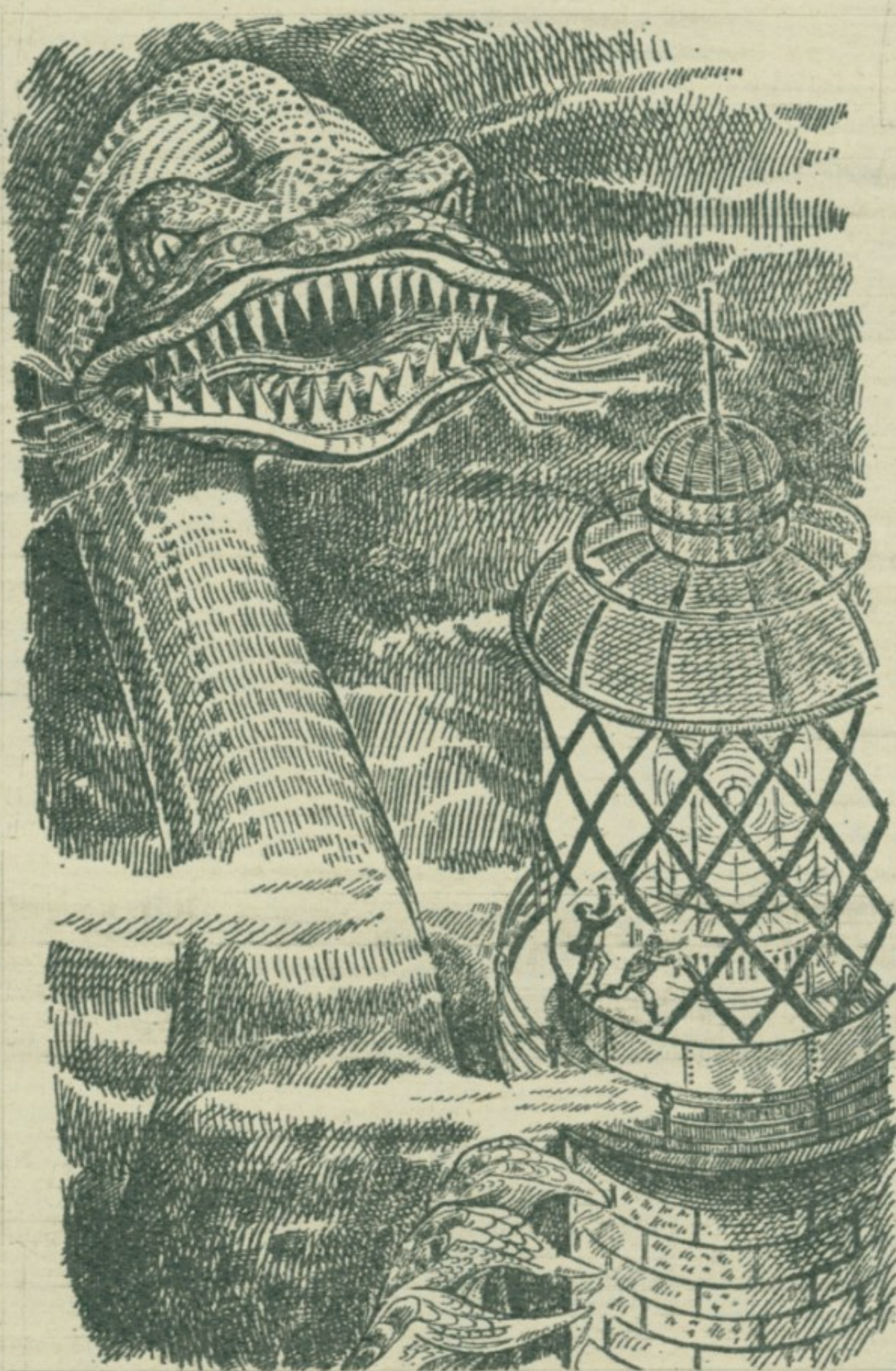
ћи. Да не би био изненађен. Уосталом, ако желиш, можеш се сутра спаковати и вратити на копно.

Затим, као да себи самом објашњава, додаде:

— Пре три године сам први пут видео тај приказ, а данас први пут имам поред себе живо биће коме то могу да кажем. Јер, понекад ни сам себи не верујем.

Прошло је пола сата. Једва да смо проговорили коју реч. У напетом ишчекивању Мак Дан је настављао гласно да размишља:

СВЕТИОНИК ЈЕ ИМАО ИСТО ТАКО ДУГАЧАК ВРАТ И ПРОДОРАН КРИК КАО ЧУДОВИШТЕ

— Једног дана, пре много година, неки човек дошао је на помисао да пронађе глас који би у исто време позивао у помоћ и упозоравао. Личио би на жалопојку птице селице у новембру док завија хладан ветар и био такав да би га морао чути усамљеник на мору, а они који су на сигурном копну били би још радоснији што су у топлој и са својима. Па ипак, ко год га чује, мора осетити сву тугу вечности и краткоћу живота. Ја сам такав један глас снимио и он је сад у овом апарату који се зове „сирена за маглу“.

Сирена за маглу поново рикну.

— Ето, целу сам ову причу смислио да бих ти објаснио зашто се ОНО враћа светионику — наставио је полако Мак Дан. Верујем да га глас сирене за маглу дозива и да јој ОНО одговара.

— Али — почех ја...

— Псст. Ево га.

Мак Дан ми руком показа. Нешто се комешало у мору.

Сврашан дуеи

Ноћ је била хладна: као да се све смрзавало у кабини светионика уз светлост која се у редовним размацима окретала на све четири стране и рик сирене која се проламала кроз ноћ.

На узбураном мору спазили смо огромну бразду која се увијала и приближавала док је пена играла на површини. А онда, из пене изрони на површину циновска глава са два велика ока која поче полако да се диже клатећи се на дугачком врату. Затим... не, не, још је то био врат изузетне дужине. За тренутак само појавило се тело, слично острвцу покривеном шкољкама и јастозима.

Почео сам да муцам:

— Али, то је немогуће... — узвикнух.

— Не, Цони — рече Мак Дан — ми смо немогући. Он је управо такав какав је био пре десет милиона година. Он се није променио. Ми смо ти који смо се мењали.

Морска змија, или морско чудовиште, како год хоћете, плувало је споро и величанствено око фара, а његове очи одбијале су светлост као да је неко палио и гасио ватру у њима. Гледајући тај дугачак такав врат, рекао сам Мак Дану:

— Па то је нека врста диносауруса. Али, они су потпуно изумрли, давно су нестали без трага.

— Не, он се само склонио на дно бездана, на само дно и тамо је мировао, чекао је зов... И, ето, сад га је чуо.

Сирена се поново огласи, а одмах затим циновска животиња одговори. Рика сирене као да је допирала из најтајније дубине мора, из милиона прохујалих година, из бескрајног чекања на дну бездана... Из уста немани допирало је исти такав звук...

— Ето, сад знаш због чега долази овамо — шаптао је Мак Дан...

— Замисли како му је кад на дну бездана допре до њега овај звук само њему познат и присан. И он онда креће споро на пут јер сва тежина океана почива на његовим плећима. Од почетка септембра, кад крену магле, до краја још магловијеј октобра он иде за овим звуком док не исплови на површину и не нађе се у новембру у близини светионика који га, са истим таквим дугим вратом као његов и исто тако продорним криком као његов, непрекидно зове...

Сирена је рикала. Циновска животиња одговарала је. Био је то најсложнији дуеи који сам икад чуо.

Господар мамута

— Прошле године — наставио је као у прозници Мак Дан, чудовиште је кружило око светионика целе ноћи. Није се приближавало, као да је нешто испитивало. Можда се бојало... Сутрадан, догодило се нешто необично. Магла се дигла, појавило се сунце. Небо је било плаво и ведро, сирена није рикала. Чудовиште се удаљило бежећи испред топлоте и светлости. Више се није вратило.

Бежимо доле!

— Сирена за маглу је рикала. Чудовиште је одговарало. Мак Дан као да се нечег сетио:

— Да видимо шта ће сад учинити!

Он притисну на дугме и сирена умукну. Небо се испразнило. Тишина која је наступила после дугог завијања била је тако јака и напета да сам чуо како ми срце лупа о зидове груди.

Чудовиште се нагло зауставило. Окретало је главу лево, десно, а онда крену право на светионик. До-викнух Мак Дану:

— Укључи сирену!

У тренутку кад је сирена поново зајечала чудовиште загрize кулу. Стакла са прозорима разбише се у парампарчад.

— Бежимо доле! — заурла Мак Дан.

Само што смо одмакли, врх куле се срушио. Пожурили смо у подрум. Цео светионик подрхтавао је као од најјачег земљотреса док се камење сурвавало са свих страна. Сирена је нагло заћутала. Кула више није постојала.

Мак Дан и ја провели смо ужасну ноћ, шћуфурени и неми у подруму док се напољу чуо урлик чудовишта које је у мраку искаљивало свој бес. Као да је плакало...

Мак Дан је рекао да се кула срушила од невремена и то су сви прихватили. Нова кула подигнута је од армираног бетона. Једини траг који је остао после оне ноћи била је нека тежина, нека мора која је падала на пучину, на околину, на нас. Или смо, можда, само ми тако осећали.

Оно чека

Прошло је доста времена. Мак Дан је постављен за чувара другог светионика. Ја сам се вратио на копно. Оженио сам се и стекао породицу. Имам малу кућу која је чврсто сазидана, сигурну од свега.

Једне вечери у новембру осетио сам чудну несигурност. Морао сам те ноћи да видим свог старог друга Мак Дана. Паркирао сам кола на крају луке и запутио се поред обале зурећи у сиве воде ушћа. Наједном, нова сирена се огласила: једном, два пута, три пута. Глас је био тужан, усамљен.

Чудовиште!?

Никад се више није појавило.

— Побегло је — рекао је Мак Дан. — Вратило се у дубине. Научило је да не треба волети исувише јако. Загњурило се у најдубљи бездан где ће чекати следећих 10 милиона година. Несрећник!

Вратио сам се у своја мала кола, сео и чекао начуљених ушију. Нисам могао да видим светлост светионика у дну залива, али могао сам добро да чујем сирену: она је дозивала, дозивала... Имала је исти глас као чудовиште.

Остао сам ту покушавајући сам себи нешто да објасним.

ПЛОЧА ЗА ВАС

Заставник

Малом броју ВИС група је успело да се пробије у музички свет користећи гласовне способности својих соло певача. Група „Блу Минк“ је то успела насловном композицијом „ЗАСТАВНИК“. То је савршен снимак са одличном синхронизацијом гласова. Са „Б“ страном, „ДУША ТВОГ ПОСЛА“, само су показали да су група од које се увек може очекивати пријатно изненађење. Плоча је изашла у продукцији „Југотона“, цена 9,30 дин.

Ован

Изгледа да је истина да су жене нераздвојних другова састава „Битлси“ главни кривци што су се они разишли. Међутим, прве плоче које они издају као солисти доказују њихову неуништу вредност. „Југотон“ је издао лонг-плеј плочу РАМ (ОВАН) Пола и Линде Маккартни, а композиција „УЈАК АЛБЕРТ“ налази се на водећим местима топ-листа. Плоча има 12 композиција, цена 41,30 дин.

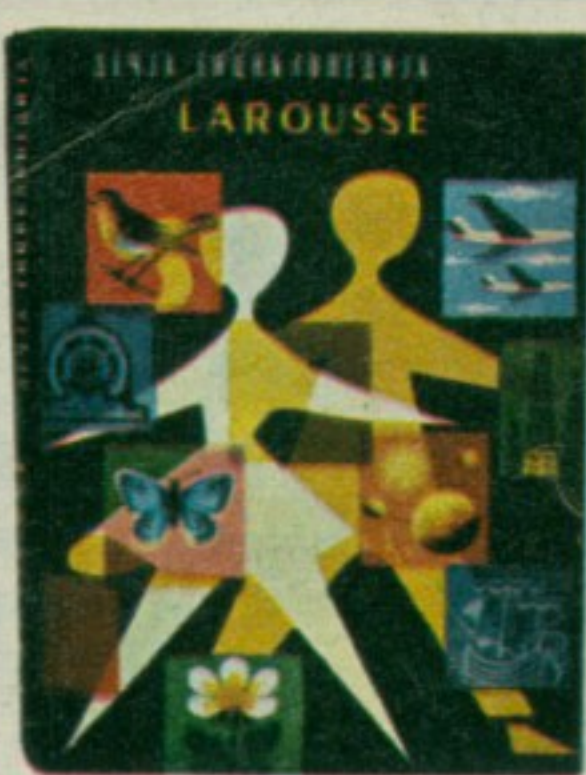

КЊИГА ЈЕ НАЈЛЕПШИ ПОКЛОН

ИЗАБЕРИ ОНЕ КОЈЕ НАЈВИШЕ ВОЛИШ

Библиотека АТЛАСИ ЗНАЊА: 1. Општа биологија — 2. Анатомија човека — 3. Зоологија кичмењака — 4. Ботаника — 5. Хемија — 6. Физика — Књиге — приручници, брижљиво писане и богато илустроване подацима из свих области науке и знања, штампане су ћирилицом на најфинијем 250-грамском кунстдрук-картону формата 21 x 14 см.
Свака књига кошта у књижари 30 н. дин.
а преко Забавника 25 н. дин.

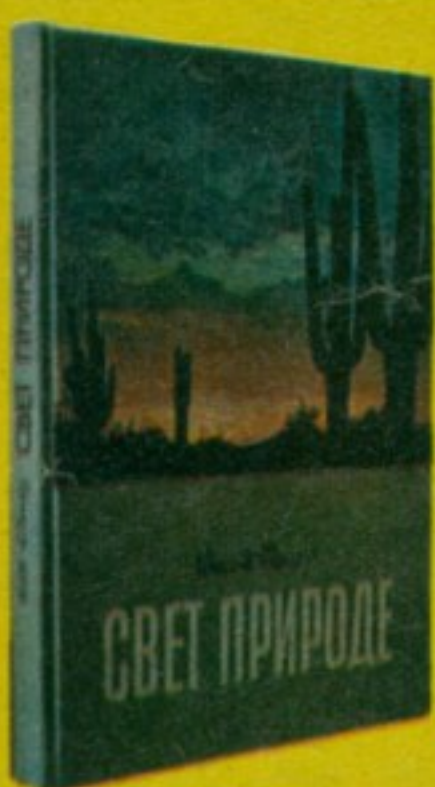
7. ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЛАРУС — драгоцени приручник сваком ученику луксузно опремљена, у тврдом повезу, илустрације у четворобојној штампи.
Цена у књижари 100
Преко Забавника 90

8. РИЗНИЦА ПРИРОДЕ, популарно научни бестселер луксузно опремљена у тврдом повезу са илустрацијама у четворобојној штампи.
Цена у књижари 60
Преко Забавника 50

9. Библиотека „Бубамара“: КАКО РАДИ — Авион; Телевизија; Ракета; Ауто; Мотоцикл; Локомотива; Оверкрафт; Фото-апарат; Аутомобил; ПРИЧЕ О: Радију; Нафти; Бродовима; Новинама; Подводним истраживањима; Истраживањима свемира; Великим проналасцима.
Комплет од 16 књига са илустрацијама у тврдом повезу.
Цена комплекта у књижари 100.—
Преко „Забавника“ 90.—

10. СВЕТ ПРИРОДЕ — Волт Дизни, луксузно опремљена, у тврдом повезу са илустрацијама у четворобојној штампи.
Цена у књижари 40
Преко Забавника 30

Ален Гре: СЛИКОВНИЦЕ ЗА УЧЕЊЕ И РАЗНОДУ. 11. Авиони — 12. Бродови — 13. Море — 14. Шума — 15. Планина — 16. Возови — 17. Путовања — 18. У морским дубинама — 19. Телевизија
Свака сликовница кошта у књижари 7 н. дин.
а преко Забавника 6 н. дин.

20. ДИЗНИЈЕВЕ ПРИЧЕ ИЗ ПРИРОДЕ: Синови белог медведа, Мрављи град, Ждеравац из тундре, Прича о скочимишу, Северни лос и Линда, Пустињска мачка.
Комплет у 6 књига са илустрацијама у тврдом повезу.
Цена у књижари 60
Преко Забавника 50

21. ПРИЧЕ И БАЈКЕ БРАЋЕ ГРИМ: Ивица и Марица, Црвенкапа, Вук и седам јарића и друге.
10 књига у комплекту са поклон кутијом.
Цена у књижари 65
Преко Забавника 55

ПОРУЏЕНИЦА

ЗА ГОТОВО
купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ н. дин. коју ћу платити поштару кад ми донесе књиге.

НА ОТПЛАТУ
купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ н. дин.

Које ћу платити у _____ месечних рата
Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Читко: име и презиме наручиоца)

(Пошт. број, место, улица и број)

Волт Дизни: БИБЛИОТЕКА ДИЗНИЛЕНД — Књиге из царства Дизнијеве маште 22. ДИЗНИЛЕНД — прича о најчудеснијој земљи на свету 23. МЕРИ ПОПИНС 24. ТОЧКОВИ, МАШИНЕ, МОТОРИ 25. ОД ИКАРА ДО КОСМОНАУТА 26. ОД СПЛАВА ДО АТОМСКОГ БРОДА.

Свака књига кошта у књижари 20 н. дин.
а преко „Забавника“ 15 н. дин.

ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИЛЕНДА: 27. СНЕЖАНА — 28. УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА — 29. БАМБИ — 30. ДАМБО — 31. МАША И ЛУЃА — 32. КЊИГА О ЦУНГЛИ.

Свака књига ове дивне серије садржи и грамофонску плочу на којој причају и певају наши најпознатији певачи.
Цена књиге у књижари је 13 н. дин.
а преко Забавника 12 н. дин.

СПЕЦИЈАЛАН ПОПУСТ ПРЕКО »ЗАБАВНИКА«

1 ЗА ГОТОВО. Свака књига има овде број. Упиши бројеве на наруџбеницу. Попуњену наруџбеницу налепи на дописницу и пошаљи на адресу ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „ВУК КАРАЏИЋ“, 11000 Београд, Краљевића Марка 9. Књиге ћеш платити поштару кад их донесе. Примају се наруџбенице само за 20 н. дин. или више (јер се за мање не исплати слати због поштарине).

2 НА ОТПЛАТУ. Упиши бројеве књига са ове стране на наруџбеницу и пошаљи „ВУКУ КАРАЏИЋУ“ Краљевића Марка 9. Примају се наруџбенице само за 60 н. дин. и више (јер се не исплати слати за мању суму). Ако купујеш књиге за 60 до 120 н. дин. платићеш књигу у 6 месечних рата. Ако купујеш књиге за више од 120 н. дин. платићеш их у 12 месечних рата. Прву рату платићеш кад добијеш књиге.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем са децама и девојцама. Имам 12 година. Скупљам старе и стране паре и значке. Горан Веселиновић, Војводе Мишића 196, 11500 Обреновац.

Имам 11 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из цијеле наше земље. Скупљам салвете и разгледнице. Навијам за „Динамо“. Ведрана Палинић, Крижни Рат 23, 58450 Хвар.

Желео бих да се дописујем са младима широм Југославије. Навијам за „Партизан“. Волим бит музику и свирам гитару. Имам 15 година. Мирјана Ђоровић, Светозара Марковића 65, 34000 Крагујевац.

Имам 15 година. Желио бих да се дописујем са друговима и другарицама из цијеле Југославије. Навијам за „Партизан“ и „Сутјеску“. Скупљам разгледнице. Волим забавну и народну музику. Вељко Петровић, Трново, 81305 Вирпазар.

Имам 18 година и желио бих да се дописујем са друговима и другарицама. Навијам за „Партизан“. Волим Микија и Ђорђа. Зоран Вулић, Х. Вркића 113/1, 72000 Зеница.

Имам 17 година. Желим да се дописујем са девојкама и младима из наше земље и иностранства. Скупљам салвете, разгледнице, марке и фотографије глумаца и певача. Волим музику и спорт. Светлана Милановић, Скопљанска 11, 19000 Зајечар.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Имам 12 година. Навијам за „Партизан“. Скупљам салвете. Драгица Јовичић, Стевице Јовановића 39, 23330 Нови Кнежевац.

Имам 12 година. Желим да се дописујем са вршњацима широм Југославије. Навијам за „Вардар“. Скупљам салвете, омоте од бомбона и разгледнице градова и цвећа. Сашко Милев, Ул. 1101 бр. 63а, Бутељ 1, 91000 Скопље.

Желио бих да се дописујем са друговима и другарицама који сакупљају значке, новац из „Колоје“ гума и стари новац из Европе. Имам 14 година. Мирко Вереш, Витезићева 4, 51000 Ријека.

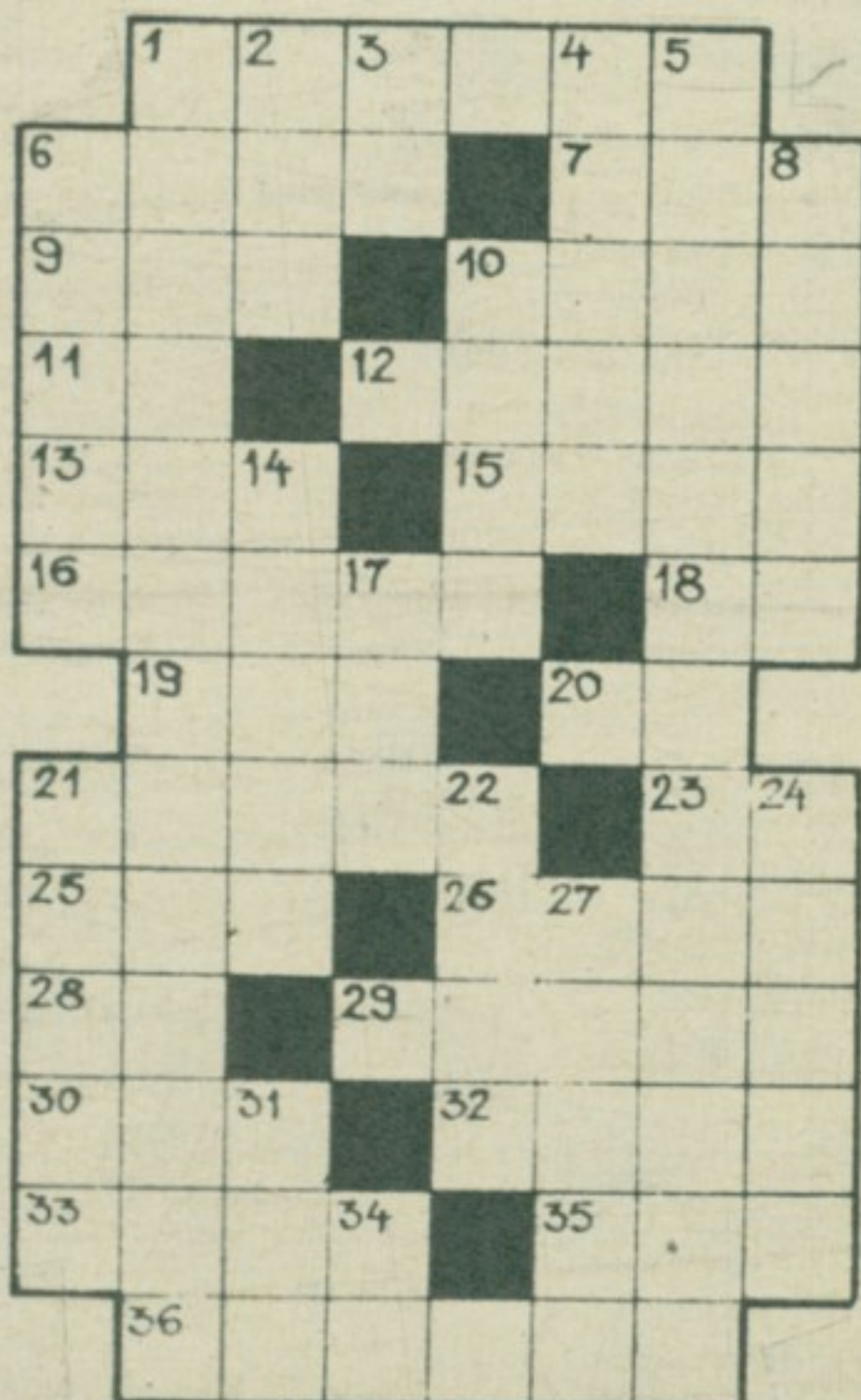
Имам 16 година. Желео бих да се дописујем са другарицама широм наше земље и иностранства. Навијам за „Партизан“. Скупљам значке и сличице певача. Волим народну и забавну музику. Бора Трајковић, Братства јединства 25, 26370 Хајдучица.

Желео бих да се дописујем са младима из Југославије и иностранства. Волим бит музику а посебно састав „Манго Цери“. Скупљам сличице из жвакаћих гума. Језик дописивања: српскохрватски, енглески и руски. Жељка Стојаковић, Станка Пауновића 51, Миљаковац, 11090 Београд.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) некадашња племенска титула у Црној Гори; 6) немачки филозоф (Имануел); 7) оквир; 9) марка аутомобила; 10) предграђе Париза познато по порцулану; 11) домаћина животиња; 12) женско име; 13) део народне одеће; 15) рибарска мрежа;

16) предња страна кованог новца; 18) Лудолфов број; 19) аустралијска птица пркачица; 20) мера за површину; 21) сјај, слава; 23) део коњске опреме; 25) боја лица; 26) оријентална посланица; 28) слово латинице; 29) варошица у Далмацији; 30) хватање и убијање дивљачи; 32) митолошки бог љубави; 33) једноцифрен број; 35) домаћа животиња (множ.); 36) врста угља.

Усправно: 1) сигурност, убеђеност; 2) италијанска петролејска компанија; 3) истурени део копна у мору; 4) област на којој је нека биљна или животињска врста распрострањена; 5) једнакост; 6) свађа; 8) инсекти из реда опнокрилаца; 10) узрост; 14) река у СССР; 17) француски сликар (Жорж, 1871—1958); 21) трагедија од Шекспира; 22) врста цвећа; 24) староседеоци Новог Зеланда; 27) светиљке; 31) староримски војсковођа (Публије Квинтилије); 34) два слова.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) брука; 6) предмет; 8) Еро; 9) дар; 11) једрилица; 14) ал; 15) она; 16) Ис; 17) опна; 19) Димитрије Т (уцовић); 20) уа; 21) ТВ; 22) О. К.; 23) грам; 25) Об; 26) Ири; 27) рш; 29) сунцокрет; 32) ако; ц; 33) Уна; 34) Атакама; 37) Авала.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тромесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тромесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: DM 52. — S 14. — F 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ДОСТА МИ ЈЕ ЧВОРУГА!

Драги Забавнице,

Пошто често добијам чворуге у главу, желео бих да знам каква је то израслина, да ли је то месо или нешто друго.

Златко Хаџимехмедовић, Лозница

Када неко често има „чворуге“, онда је сигурно да тај често добија и ударе, а удари стварају чворуге. Чворуга је повреда ткива испод коже и најчешће се појављује на местима где између коже и костију нема дости ткива: због тога се највише јављају на глави и костима потколенице. Услед удараца долази до излива течности у ткиво. Ова течност се постепено ресорбује (упија, уписа) и чворуга нестане. Уколико је чворуга изузетно велика, после неког јаког удараца, а излив у ткиво велики, може се десити да ресорпција не буде потпуна и да остане мада неравнина која се дуго осећа. Најбоље је да се потрудиш да добијаш мање удараца иако је и то тешко. И да знаш нема детета које није имало неку чворугу а код деце оне брже и боље нестају него код одраслих.

ДОКТОР

САМ НА СВЕТУ

Драги Забавнице,

Молим те да објавиш стихове веома популарне песме „САМ НА СВИЈЕТУ“ коју пева ВИС „ПРО АРТЕ“.

Унапред ти захваљује твоја читатељка ЗОРИЦА из Чантавира (код Суботице).

Испуњавамо, Зорице, твоју жељу:

Дјечак је тужан и сам
Улица његова је стан.
Сам је на свијету том,
сам је у болу свом,
дјечак је тужан и сам.

(2 пута)

И плаче он сваке ноћи
и плаче он кад је зима,
јер никад мама неће доћи
да чува свога сина.

(2 пута)

Терет већ носи он сам
носи а како је млад!
Понекад тражи грош
хтио би јести још,
дјечак је тужан и сам.

(2 пута)

И плаче он сваке ноћи...

»ЗАБАВНИКОВЕ« ЗНАЧКЕ

Драги уреднице,

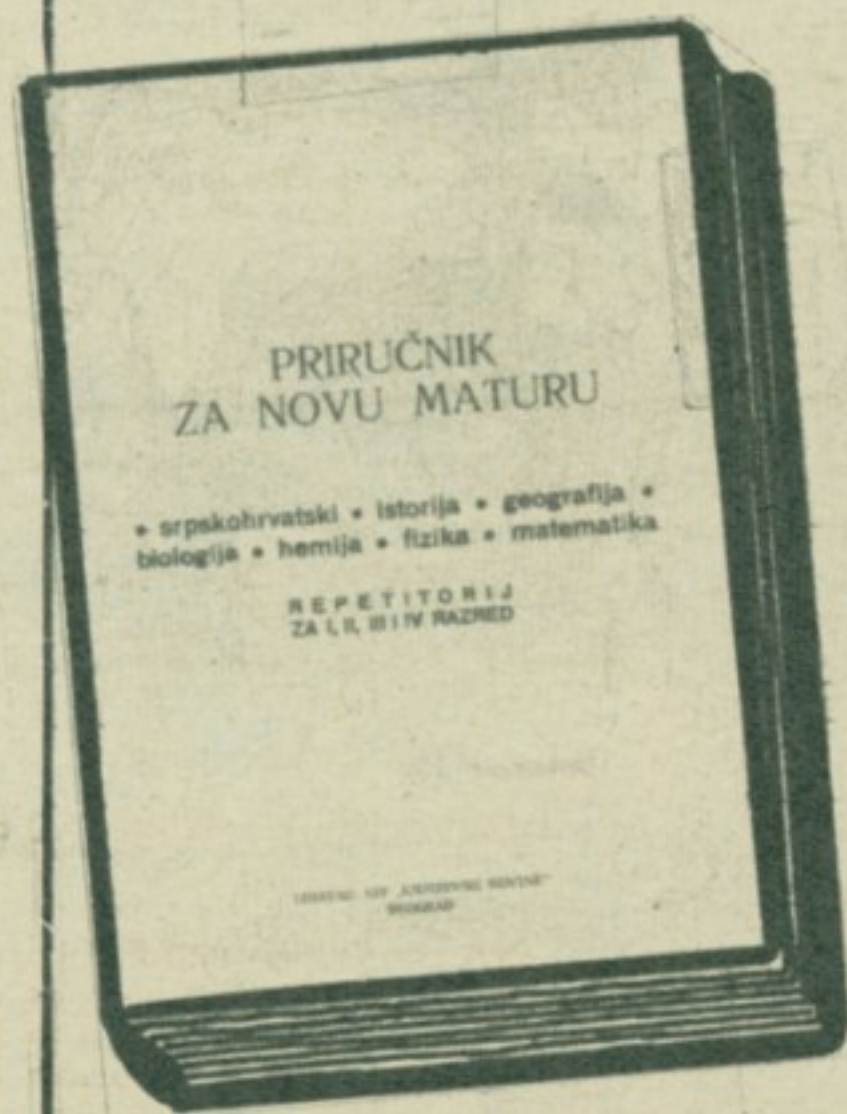
Да ли се још могу купити значке „Забавника“?

Жарко Кошанин, Конарево, Трафостаница.

„Забавник“ има још значака и цена је 6,50 динара. Плаћа се поузећем тј. када поштар донесе значку.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ И МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дина. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

НОВИ ПРИРУЧНИК ШТЕДИ ВРЕМЕИ ТРУД МАТУРАНТИМА!

